

E-learning - matematyka - poziom rozszerzony

Granice ciągów

Materiały merytoryczne do kursu

N początku następnego:
Przyjmiemy następujące oznaczenia:

\mathbb{N} - zbiór liczb naturalnych, $\mathbb{N} = \{1, 2, \dots, \}$,

\mathbb{Z} - zbiór liczb całkowitych,

\mathbb{Q} - zbiór liczb wymiernych,

\mathbb{R} - zbiór liczb rzeczywistych,

$[x]$ - część całkowita (cecha) liczby rzeczywistej x .

Na końcu poprzedniego:
Przed wprowadzeniem definicji granicy ciągu liczbowego przypomnijmy, czym jest ciąg liczbowy.

Definicja 1. Ciągiem liczbowym nazywać będziemy każdą funkcję $a : \mathbb{N} \rightarrow \mathbb{R}$.

Uwaga 1. Jeśli $a : \mathbb{N} \rightarrow \mathbb{R}$ jest ciągiem liczbowym, to n -ty wyraz tego ciągu $a(n)$ oznaczymy przez a_n . Ciąg a oznaczać będziemy przez $(a_n)_{n \in \mathbb{N}}$ lub prościej (a_n) .



Na początku następnego:

W definicji granicy ciągu ważne jest pojęcie wartości bezwzględnej liczby i jego geometryczna interpretacja. W celu przypomnienia niezbędnych wiadomości proponujemy wykonanie serii następujących ćwiczeń.

Ćwiczenie 1. Na osi liczbowej zaznaczyć zbiór

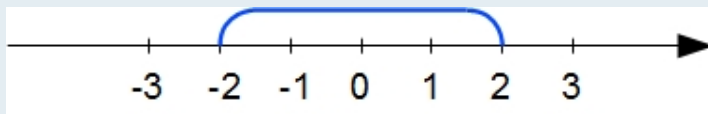
$$A = \{x \in \mathbb{R} : |x| < 2\}.$$

Na początku następnego:
Oczywiście, najpierw należy rozwiązać nierówność.

Rozwiązanie. Mamy oczywiście

$$|x| < 2 \iff (x > -2 \wedge x < 2) \iff x \in (-2, 2).$$

Stąd



Ćwiczenie 2. Na osi liczbowej zaznaczyć zbiór

$$B = \left\{ x \in \mathbb{R} : |x| \leq \frac{7}{2} \right\}.$$

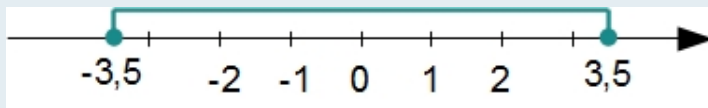
Na początku następnego:
Postąpimy podobnie, jak poprzednio.



Rozwiązanie. Rozwiązując nierówność otrzymamy

$$|x| \leq \frac{7}{2} \iff \left(x \geq -\frac{7}{2} \wedge x \leq \frac{7}{2} \right) \iff x \in \left[-\frac{7}{2}, \frac{7}{2} \right].$$

Zatem



Na początku następnego:
Przejdźmy dalej do bardziej skomplikowanych przykładów.

Ćwiczenie 3. Na osi liczbowej zaznaczyć zbiór

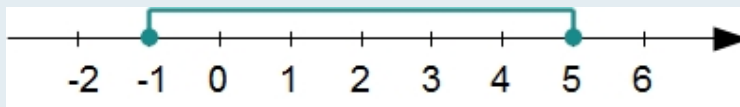
$$C = \{x \in \mathbb{R} : |x - 2| \leq 3\}.$$

Na końcu poprzedniego:
W tym przypadku otrzymamy:

Rozwiązanie. Rozwiążemy nierówność opisującą zbiór C . Mamy więc

$$\begin{aligned}|x - 2| \leq 3 &\iff x - 2 \geq -3 \wedge x - 2 \leq 3 \\ &\iff x \geq -1 \wedge x \leq 5 \\ &\iff x \in [-1, 5].\end{aligned}$$

Przedstawiając otrzymany przedział na osi liczbowej otrzymamy



Na początku następnego:
Dla wprawy, spróbuj wykonać jeszcze jedno ćwiczenie.

Ćwiczenie 4. Na osi liczbowej zaznaczyć zbiór

$$D = \{x \in \mathbb{R} : |x + 1| < 2\}.$$

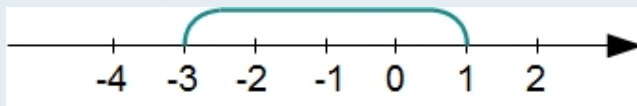
Rozwiązanie . Rozwiązując nierówność wyznaczającą zbiór D otrzymamy

$$|x + 1| < 2 \iff x + 1 > -2 \wedge x + 1 < 2$$

$$\iff x > -3 \wedge x < 1$$

$$\iff x \in (-3, 1).$$

Zbiór D ma następujące przedstawienie na osi liczbowej:



Na początku następnego:
Spróbuj teraz odpowiedzieć na następujące pytanie.

Problem 1. Jaki jest geometryczny sens modułu liczby rzeczywistej?

Na końcu poprzedniego:
Jeśli nie możesz sobie tego przypomnieć, przeanalizuj powtórnie
Ćwiczenia 1 oraz 2.



Na początku następnego:
Prawdziwy jest następujący lemat.



Lemat 1. *Wartość bezwzględna danej liczby równa jest jej odległości od liczby 0.*



Na początku następnego:
Analizując odpowiedzi do Ćwiczeń 1 oraz 2 spróbuj odpowiedzieć
na kolejne pytanie:





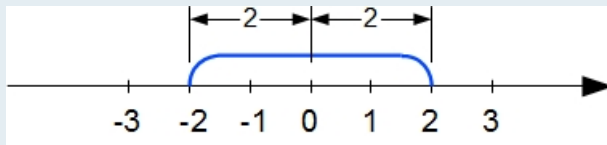
Problem 2. Jak geometrycznie rozwiązać nierówności $|x| < 2$ oraz $|x| \leq \frac{7}{2}$?

Na początku następnego:

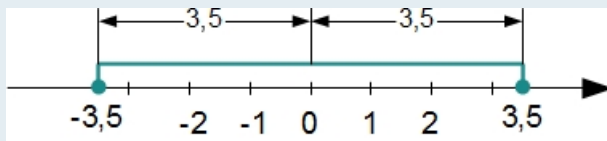
Wykorzystując Lemat 1 można udzielić następującej odpowiedzi:



Odp. Nierówność $|x| < 2$ spełniają wszystkie liczby rzeczywiste, których odległość od liczby 0 jest mniejsza niż 2. Warunek ten spełniają oczywiście tylko liczby z przedziału $(-2, 2)$.



Z kolei, nierówność $|x| \leq \frac{7}{2}$ jest spełniona przez wszystkie liczby, których odległość od 0 jest nie większa od $\frac{7}{2}$. Ten warunek spełniony jest jedynie przez wszystkie liczby z przedziału $[-\frac{7}{2}, \frac{7}{2}]$.



Na początku następnego:
Spróbuj teraz odpowiedzieć na kolejne, bardziej skomplikowane pytanie.

Problem 3. Jaki jest geometryczny sens nierówności z Ćwiczeń 3 oraz 4?

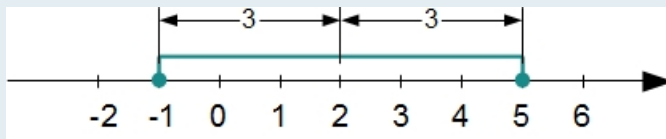
Na końcu poprzedniego:

Jeśli jeszcze nie potrafisz udzielić odpowiedzi, przeanalizuj jeszcze raz wszystkie przerobione ćwiczenia i spróbuj odpowiedzieć na pytanie:

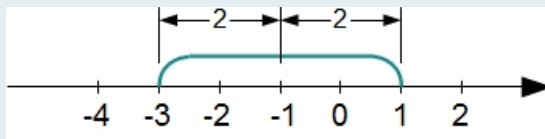
Problem 4. Wyznacz środki przedziałów otrzymanych w Ćwiczeniach 1–4. Jaki jest ich związek z nierównościami opisującymi zbiory z tych ćwiczeń?

Na początku następnego:
Oczywiście można zaobserwować, że:

Odp. Nierówność $|x-2| \leq 3$ spełniają wszystkie liczby rzeczywiste, których odległość od liczby 2 (środek przedziału) jest nie większa od 3. Warunek ten spełniają tylko liczby z przedziału $[-1, 5]$.



Z kolei, nierówność $|x+1| < 2$ jest spełniona przez wszystkie liczby, których odległość od -1 (środek przedziału) jest mniejsza od 2. Ten warunek spełniony jest jedynie przez liczby z przedziału $(-3, 1)$.



Uwaga 2. W przypadku nierówności $|x - 2| \leq 3$, której rozwiązaniem jest przedział $[-1, 5]$, liczbę 2 nazywać będziemy **środkiem przedziału** $[-1, 5]$, zaś liczbę 3 nazwiemy **promieniem** tego przedziału. Analogicznie, dla nierówności $|x + 1| < 2$, liczba -1 będzie **środkiem**, zaś liczba 2 – **promieniem przedziału** $(-3, 1)$.

Na początku następnego:
Kolejne (nieco abstrakcyjne) ćwiczenie pomoże Ci zrozumieć istotę
definicji granicy ciągu liczbowego.

Ćwiczenie 5. Ustalmy dowolnie dodatnią liczbę rzeczywistą ε oraz dowolną liczbę rzeczywistą a . Zaznaczyć na osi liczbowej zbiór

$$E = \{x \in \mathbb{R} : |x - a| < \varepsilon\}.$$

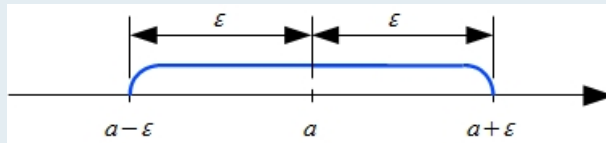
Na końcu poprzedniego:

Jeśli nie potrafisz rozwiązać nierówności opisującej zbiór E geometrycznie, spróbuj na początek metody analitycznej.

Rozwiązanie. Metoda analityczna daje następujące rozwiązanie:

$$\begin{aligned} |x - a| < \varepsilon &\iff x - a > -\varepsilon \wedge x - a < \varepsilon \\ &\iff x > a - \varepsilon \wedge x < a + \varepsilon \\ &\iff x \in (a - \varepsilon, a + \varepsilon). \end{aligned}$$

Metoda geometryczna pozwala stwierdzić, że E jest zbiorem wszystkich liczb rzeczywistych, których odległość od punktu a (środek przedziału $(a - \varepsilon, a + \varepsilon)$ otrzymanego metodą analityczną) jest mniejsza od ε .



Na początku następnego:
Dla wprawy spróbuj samodzielnie wykonać następujące zadania.



Zadanie 1. Wykorzystując metodę analityczną i metodę geometryczną zaznaczyć w układzie współrzędnych następujące zbiory:

1. $A_1 = \left\{ x \in \mathbb{R} : \left| x - \frac{3}{2} \right| \leq \frac{1}{2} \right\},$

2. $A_2 = \left\{ x \in \mathbb{R} : |x + 3| < \frac{1}{3} \right\},$

3. $A_3 = \left\{ x \in \mathbb{R} : \left| x - \frac{1}{3} \right| < \frac{2}{5} \right\},$

4. $A_4 = \left\{ x \in \mathbb{R} : |x + 2| \leq \frac{1}{6} \right\}.$

Na początku następnego:

W dalszej kolejności wykonamy ćwiczenia "odwrotne" do już wykonanych. Poprzednio, na podstawie opisu analitycznego, zaznaczyliśmy zadany zbiór (przedział) na osi liczbowej. Wykonamy teraz ćwiczenie polegające na znalezieniu opisu analitycznego danego przedziału liczbowego.

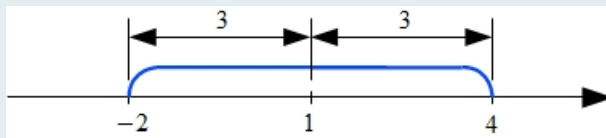
Ćwiczenie 6. Podać analityczny opis (używając pojęcia modułu liczby rzeczywistej) przedziału $(-2, 4)$.

Na końcu poprzedniego:

Jeśli nie potrafisz wykonać tego ćwiczenia, spróbuj wyznaczyć środek i promień przedziału $(-2, 4)$ i wykorzystaj Uwagę 2.

Odp. Dla przedziału $(-2, 4)$ można zapisać

$$(-2, 4) = \{x \in \mathbb{R} : |x - 1| < 3\}.$$





Na początku następnego:
W celu utrwalenia umiejętności wykonaj następujące zadanie.



Zadanie 2. Podaj analityczny opis następujących przedziałów:

1. $[-1, 4]$,
2. $(0, 1)$,
3. $(-\frac{1}{2}, \frac{2}{3})$,
4. $[-0, 99; 1, 02]$.

Na początku następnego:
Wykonajmy na koniec następujące, abstrakcyjne ćwiczenie.



Ćwiczenie 7. Używając pojęcia wartości bezwzględnej liczby zapisać analitycznie przedziały (a, b) oraz $[a, b]$, gdzie $a, b \in \mathbb{R}$ oraz $a < b$.

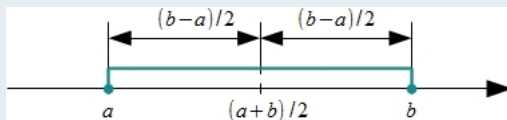
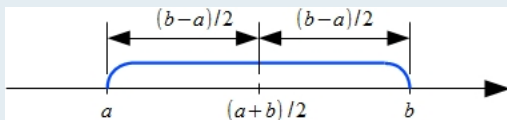
Na końcu poprzedniego:
Jeśli masz problem z tym ćwiczeniem, przeanalizuj jeszcze raz Ćwiczenie 6 oraz Zadanie 2.

Rozwiązanie. Oczywiście środkiem każdego z tych przedziałów jest $\frac{a+b}{2}$, zaś ich promień (odległość od środka do jednego z końców przedziałów) wynosi $\frac{b-a}{2}$. Stąd

$$(a, b) = \left\{ x \in \mathbb{R} : \left| x - \frac{a+b}{2} \right| < \frac{b-a}{2} \right\},$$

$$[a, b] = \left\{ x \in \mathbb{R} : \left| x - \frac{a+b}{2} \right| \leq \frac{b-a}{2} \right\}.$$

Zatem



Definicja 2. Niech ε będzie dodatnią liczbą rzeczywistą i niech g będzie liczbą rzeczywistą. Przedział

$$(g - \varepsilon, g + \varepsilon) = \{x \in \mathbb{R} : |x - g| < \varepsilon\}$$

nazywamy **ε -otoczeniem punktu g (otoczeniem punktu g o promieniu ε , epsilonowym otoczeniem punktu g)** i oznaczamy symbolem $U(g; \varepsilon)$.

Na początku następnego:

Wyjaśnimy teraz kolejne ważne pojęcie potrzebne do dobrego zrozumienia granicy ciągu liczbowego.

Definicja 3. Niech X będzie zbiorem nieskończonym i niech W będzie własnością określoną na zbiorze X , tzn. $W : X \rightarrow \{0, 1\}$, przy czym $W(x) = 0$ oznacza, że element $x \in X$ nie ma własności W , zaś $W(x) = 1$ – przeciwnie, że element $x \in X$ ma własność W . Mówimy, że **prawie wszystkie elementy zbioru X mają własność W** , jeśli zbiór

$$\{x \in X : W(x) = 0\}$$

jest zbiorem skończonym.

Na początku następnego:

W celu poprawnego zrozumienia Definicji 3 polecamy wykonać następujące ćwiczenie.

Ćwiczenie 8. Oceń prawdziwość następujących wypowiedzi:

- 1) prawie wszystkie liczby naturalne są większe od miliarda,
- 2) prawie wszystkie liczby naturalne są nieparzyste,
- 3) prawie wszystkie liczby naturalne są liczbami pierwszymi,
- 3) prawie wszystkie liczby naturalne są liczbami złożonymi.

Odp.

- 1) zdanie prawdziwe, gdyż zbiór $\{n \in \mathbb{N} : n \leq 1\,000\,000\}$ jest zbiorem skończonym (zawiera "tylko" milion elementów!).
- 2) zdanie fałszywe, gdyż zbiór $\{n \in \mathbb{N} : n \text{ jest liczbą parzystą}\}$ jest zbiorem nieskończonym.
- 3) zdanie fałszywe, gdyż zbiór $\{n \in \mathbb{N} : n \text{ jest liczbą złożoną}\}$ jest zbiorem nieskończonym (zawiera m.in. liczby parzyste większe od 2).
- 4) zdanie fałszywe, gdyż zbiór $\{n \in \mathbb{N} : n \text{ jest liczbą pierwszą}\}$ jest zbiorem nieskończonym, co wynika z następującego lematu.

Lemat 2. *Zbiór wszystkich liczb pierwszych jest zbiorem nieskończonym.*

Na końcu poprzedniego:

Przeprowadzimy dowód tego lematu. W dowodzie tym wykorzystamy fakt, że każda liczba naturalna większa od 1 jest albo liczbą pierwszą, albo iloczynem liczb pierwszych. W konsekwencji każda liczba naturalna większa od 1 ma przynajmniej jeden dzielnik będący liczbą pierwszą.


Dowód. Przypuśćmy, że zbiór P wszystkich liczb pierwszych jest zbiorem skończonym, tzn. $P = \{p_1, p_2, \dots, p_n\}$. Rozważmy większą od 1 liczbę naturalną

$$n = p_1 \cdot \dots \cdot p_n + 1.$$

Zauważmy, że dla każdego $k \in \{1, \dots, n\}$ liczba n nie jest podzielna przez p_k (reszta z dzielenia liczby n przez liczbę p_k wynosi 1). Przeczy to faktowi, że każda liczba naturalna większa od 1 ma przynajmniej jeden dzielnik będący liczbą pierwszą. Otrzymana sprzeczność dowodzi, że zbiór P wszystkich liczb pierwszych jest zbiorem nieskończonym. □

Na początku następnego:

Przejdziemy teraz do pojęcia granicy ciągu liczbowego. Istnienie skończonej granicy ciągu mówi wiele o jego zachowaniu dla "bardzo dużych" wskaźników n . Nim sformułujemy ścisłą definicję granicy ciągu, spróbujemy zaobserwować zachowanie pewnych ciągów dla "dużych" n .

Uwaga 3. W celu ułatwienia obliczeń w kolejnych przykładach proponujemy wykorzystać przygotowane arkusze programu *MS Excel*  lub, co oczywiście będzie korzystniejsze dla użytkownika tej prezentacji, samodzielnie przygotować arkusze do stosownych obliczeń.

Ćwiczenie 9. Obliczyć przybliżone wartości wyrazów ciągu

$$a_n = \frac{1}{n} \quad \text{dla } n \in \mathbb{N}.$$

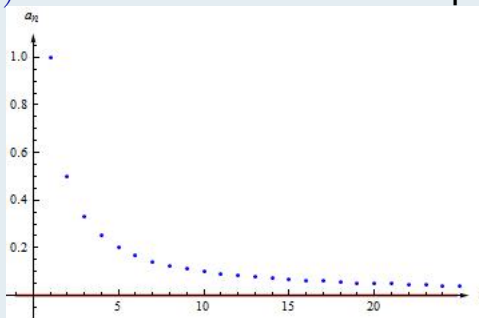
Jaką prawidłowość dotyczącą wyrazów tego ciągu dla "dużych" n możesz zaobserwować?



Rozwiązanie. Poniżej przedstawiono wartości ciągu (a_n) dla wybranych wskaźników n . (🖨️, zakładka a_n)

n	10	256	790	1 012	2 566	8 652	11 256	16 478	22 520	35 890	67 680	95 761
a_n	0,100000	0,003906	0,001266	0,000988	0,000390	0,000116	0,000089	0,000061	0,000044	0,000028	0,000015	0,000010

Można zaobserwować, że wyrazy ciągu (a_n) "dla coraz większych" wskaźników n "leżą coraz bliżej" liczby 0. Wykres początkowych wyrazów ciągu (a_n) można zaobserwować na poniższym rysunku.





Ćwiczenie 10. Obliczyć przybliżone wartości wyrazów ciągu

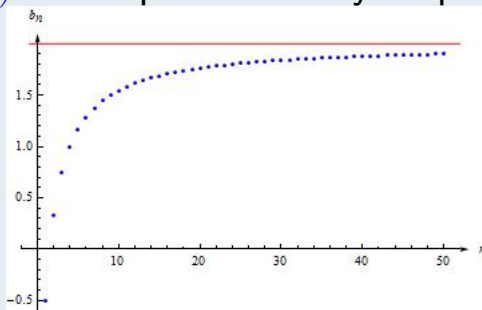
$$b_n = \frac{2n - 3}{n + 1} \quad \text{dla } n \in \mathbb{N}.$$

Czy dla "dużych" n wyrazy tego ciągu wykazują jakąś prawidłowość?

Rozwiązanie. W tabeli poniżej przedstawione zostały wartości ciągu (b_n) dla wybranych n . (📊, zakładka b_n)

n	12	351	815	1 125	2 467	9 765	12 567	18 952	27 546	41 450	72 852	105 780
b_n	1,769231	1,991477	1,996324	1,997336	1,998784	1,999693	1,999761	1,999842	1,999891	1,999928	1,999959	1,999972

Tutaj obserwujemy, że wyrazy ciągu (b_n) "dla coraz większych" wskaźników n "leżą coraz bliżej" liczby 2. Wykres początkowych wyrazów ciągu (b_n) został przedstawiony na poniższym rysunku.



Ćwiczenie 11. Wypisać początkowe wyrazy ciągu

$$c_n = (-1)^n \quad \text{dla } n \in \mathbb{N}.$$

Czy tutaj wyrazy wykazują jakąś prawidłowość? Czy ta prawidłowość jest tego samego typu, co w poprzednich przykładach?



Rozwiązanie. W tabeli poniżej przedstawiono wartości ciągu (c_n) dla początkowych n . (📊, zakładka c_n)

n	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
c_n	-1	1	-1	1	-1	1	-1	1	-1	1	-1	1

Tutaj obserwujemy, że wyrazy ciągu (c_n) dla kolejnych n leżą na przemienne na prostych $y = -1$ oraz $y = 1$. Wykres początkowych wyrazów ciągu (c_n) został przedstawiony na poniższym rysunku.





Na początku następnego:
Warto tutaj jeszcze przeanalizować następujący przykład.

Ćwiczenie 12. Wypisać początkowe wyrazy ciągu

$$d_n = \frac{n^2 + 2n}{n + 5} \quad \text{dla } n \in \mathbb{N}.$$

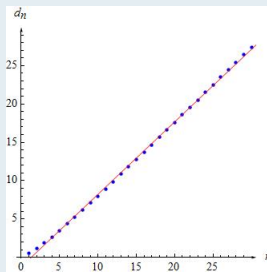
Czy tutaj wyrazy wykazują jakąś prawidłowość?



Rozwiązanie. W tabeli przedstawiono dla wybranych n wartości ciągu (d_n) . (📊, zakładka d_n)

n	7	421	752	1 365	2 682	8 154	14 651	19 874	29 560	42 155	65 432	80 206
d_n	5,25	418,04	749,02	1 362,01	2 679,01	8 151,00	14 648,00	19 871,00	29 557,00	42 152,00	65 429,00	80 203,00

Tutaj wyrazy ciągu (d_n) nie "stabilizują się wokół" żadnej wartości. Można stwierdzić, że **"uciekają one do nieskończoności"**. Wykres początkowych wyrazów ciągu (d_n) został przedstawiony rysunku.



Pusta strona:

Nim przejdziemy do ścisłej definicji granicy ciągu spróbujemy jeszcze na przykładach sprecyzować potoczne sformułowania "dla coraz większych wskaźników" oraz "leżą coraz bliżej".

Ćwiczenie 13. Ile początkowych wyrazów ciągu (a_n) z Ćwiczenia 9 należy odrzucić, aby pozostałe należały do przedziału

$$(-0,01; 0,01) = U(0; 0,01)?$$


Rozwiązanie. Wykorzystując wiadomości o opisie przedziału liczbowego przy użyciu wartości bezwzględnej, analizowany problem sprowadza się do wyznaczenia tych wskaźników n , dla których

$$a_n \in (0, 01; 0, 01) = U(0; 0, 01) = \{x \in \mathbb{R} : |x - 0| < 0, 01\}.$$

Rozwiązując nierówność

$$\left|\frac{1}{n}\right| < 0, 01$$

w zbiorze liczb naturalnych otrzymamy jej rozwiązanie $n > 100$. Oznacza to, że po odrzuceniu początkowych 100 wyrazów, pozostałe (tj. "prawie wszystkie") leżą w przedziale $(-0, 01; 0, 01)$.

Uwaga 4. Symulację numerycznego rozwiązanie tego ćwiczenia zawiera arkuszu programu *MS Excel* w pliku  (zakładka a_n).

	A	B	C	D	E	F	G	H
1								
2		n	g	ϵ	a_n	test		
3		1	0	0,01	1,000000000	NIE		

Komórka **B3** zawiera ustaloną na **1** wartość wskaźnika n . W komórkach **C3** i **D3** ustawiono parametry opisujące przedział $(-0,01; 0,01)$ (środek $g = 0$, promień $\epsilon = 0,01$). W komórce **E3** wpisano formułę $=1/B3$ obliczającą wyraz ciągu (a_n) odpowiadający ustalonej w komórce **B3** wartości n , zaś w **F3** – formułę

$$=JEŻELI(MODUŁ.LICZBY(E3-C3)<D3;"TAK";"NIE")$$

sprawdzającą, czy dla ustalonego w komórce **B3** wskaźnika n wyraz ciągu (a_n) spełnia nierówność $|a_n - g| < \epsilon$. Zmieniając wartość komórki **B3** sprawdzimy, kiedy warunek testujący może dać **TAK**.

Ćwiczenie 14. Ile początkowych wyrazów ciągu (b_n) z Ćwiczenia 10 należy odrzucić, aby pozostałe należały do przedziału


$$(1, 98; 2, 02) = U(2; 0, 02)?$$


Rozwiązanie. Postępując jak w rozwiązaniu poprzedniego ćwiczenia wyznaczmy wskaźniki n , dla których

$$b_n \in (1,98; 2,02) = U(2; 0,02) = \{x \in \mathbb{R} : |x - 2| < 0,02\}.$$

Wykonując w nierówności

$$\left| \frac{2n-3}{n+1} - 2 \right| < 0,02$$

odejmowanie pod znakiem modułu otrzymamy $\left| \frac{-5}{n+1} \right| < 0,02$. Stąd $n > 249$, co oznacza, że odrzucając początkowe 249 wyrazów, pozostałe (tj. "prawie wszystkie") leżą w przedziale $(1,98; 2,02)$. Numeryczną symulację tego ćwiczenia zawiera plik  (zakładka b_n).

Ćwiczenie 15. Modyfikując w pliku  (zakładki a_n oraz b_n) wartości promieni ε (komórki D3) zbadać, czy dla tak zmodyfikowanych promieni ε potrafimy powiedzieć, ile początkowych wyrazów należy odrzucić, aby dla pozostałych funkcja testująca (komórka F3) dawała wartość TAK. Czy dla dowolnie małego $\varepsilon > 0$ wystarczy odrzucić skończenie wiele wyrazów, aby pozostałe spełniały warunek testujący?

Na początku następnego:
Spróbuj odpowiedzieć teraz na następujące pytanie.

Problem 5. Czy dla ciągu (c_n) z Ćwiczenia 11 można znaleźć taki przedział otwarty długości 1, do którego należą "prawie wszystkie" wyrazy ciągu (c_n) ?

Na końcu poprzedniego:

Jeśli masz trudności z udzieleniem odpowiedzi na to pytanie, spróbuj przeanalizować wykres początkowych wyrazów tego ciągu zawarty w rozwiązaniu do Ćwiczenia **11**.

Odp. Oczywiście taki przedział nie istnieje, gdyż odległość każdego dwóch kolejnych wyrazów ciągu (c_n) zawsze równa jest 2.

Na początku następnego:

Po zbadaniu zachowań wybranych ciągów dla "dużych wskaźników" możemy przejść do precyzyjnego zdefiniowania pojęcia granicy ciągu. W tym celu dokonamy uściślenia obrazowych określeń: "dla coraz większych wskaźników", "leżą coraz bliżej", "stabilizują się wokół", "uciekają do nieskończoności", użytych przy opisie zachowań analizowanych ciągów.

Uwaga 5. Wyjdziemy od następującej, "potocznej" definicji granicy ciągu, którą następnie zapiszemy symbolicznie. Symboliczny zapis jest bardziej użyteczny w uzasadnieniach, nie pokazuje jednak istoty definicji granicy ciągu.

Definicja 4. Mówimy, że **liczba rzeczywista g jest granicą ciągu $(a_n)_{n \in \mathbb{N}}$** , jeśli **dowolnie blisko g leżą prawie wszystkie wyrazy ciągu (a_n) .**

Inną, potoczną i równoważną definicję granicy ciągu można sformułować następująco.

Definicja 5. Mówimy, że **liczba rzeczywista g jest granicą ciągu $(a_n)_{n \in \mathbb{N}}$** , jeśli **w dowolnie małym otoczeniu liczby g leżą prawie wszystkie wyrazy ciągu (a_n) .**

Na początku następnego:

Precyzując intuicyjne sformułowania "dowolnie blisko", "w dowolnie małym otoczeniu" oraz "prawie wszystkie wyrazy ciągu", można podać następującą, formalną definicję granicy ciągu liczbowego.



Definicja 6. Mówimy, że **liczba rzeczywista g jest granicą ciągu $(a_n)_{n \in \mathbb{N}}$** (co zapisujemy $g = \lim_{n \rightarrow \infty} a_n$, $a_n \xrightarrow{n \rightarrow \infty} a$ lub krótko $a_n \rightarrow a$), jeśli

$$\bigwedge_{\varepsilon > 0} \bigvee_{N \in \mathbb{N}} \bigwedge_{n \in \mathbb{N}, n > N} |a_n - g| < \varepsilon. \quad (1)$$

Mówimy, że **ciąg $(a_n)_{n \in \mathbb{N}}$ jest zbieżny**, jeśli ma (skończoną) granicę.

Pusta strona:

Pokażemy teraz, jak potoczne definicje 4 oraz 5 zostały zamienione na symbolikę matematyczną.

Uwaga 6. Sformułowanym ”**dowolnie blisko** g leżą wyrazy ciągu” z Definicji 4 oraz ”**w dowolnie małym otoczeniu liczby** g leżą wyrazy ciągu” z Definicji 5 odpowiadają elementy warunku (1) zaznaczone kolorem czerwonym

$$\bigwedge_{\varepsilon > 0} \bigvee_{N \in \mathbb{N}} \bigwedge_{n \in \mathbb{N}, n > N} |a_n - g| < \varepsilon.$$

Wynika to z faktu, że nierówność $|a_n - g| < \varepsilon$ równoważna jest warunkowi $a_n \in (g - \varepsilon, g + \varepsilon) = U(g; \varepsilon)$, zaś odległość dowolnej liczby z przedziału $(g - \varepsilon, g + \varepsilon)$ od g jest mniejsza od ε .

Uwaga 7. Poniżej, kolorem czerwonym zaznaczono fragmenty warunku (1) odpowiadające w obu Definicjach 4 oraz 5 sformułowaniu "leżą **prawie wszystkie** wyrazy ciągu "

$$\bigwedge_{\varepsilon > 0} \bigvee_{N \in \mathbb{N}} \bigwedge_{n \in \mathbb{N}, n > N} |a_n - g| < \varepsilon.$$

Istotnie, warunek zaznaczony na czerwono oznacza, że nierówności $|a_n - g| < \varepsilon$ mogą nie spełniać jedynie liczby zbioru $\{1, \dots, N\}$, który jest zbiorem skończonym.



Pusta strona:

Uzasadnimy teraz, że zaobserwowane w Ćwiczeniach 9–11 oraz 13–14 prawidłowości pozwalają stwierdzić, że badane w tych ćwiczeniach ciągi mają granice.



Przykład 1. Uzasadnimy, że ciąg (a_n) ,

$$a_n = \frac{1}{n} \quad \text{dla } n \in \mathbb{N},$$

jest zbieżny do liczby 0, tzn. $\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{1}{n} = 0$.

Uzasadnienie. Ustalamy $\varepsilon > 0$. Znajdziemy takie $N \in \mathbb{N}$, że

$$\left| \frac{1}{n} - 0 \right| < \varepsilon \quad \text{dla każdego } n \in \mathbb{N}, n > N.$$

W tym celu rozważamy nierówność $\left| \frac{1}{n} \right| < \varepsilon$, która (wobec dodatniości n) prowadzi do warunku $\frac{1}{n} < \varepsilon$. Otrzymujemy więc $n > \frac{1}{\varepsilon}$ (zauważmy, że $n > 0$, $\varepsilon > 0$).

Przyjmijmy teraz $N := \left[\frac{1}{\varepsilon} \right] + 1$. Jeśli $n \in \mathbb{N}$ będzie takie, że $n > N$, to wtedy $n > \left[\frac{1}{\varepsilon} \right] + 1 > \frac{1}{\varepsilon}$, więc $\frac{1}{n} < \varepsilon$. Stąd $\left| \frac{1}{n} - 0 \right| < \varepsilon$, co należało uzasadnić.

Przykład 2. Uzasadnimy, że ciąg (b_n) ,

$$b_n = \frac{2n - 3}{n + 1} \quad \text{dla } n \in \mathbb{N},$$

ma granicę równą 2, tzn. $\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{2n-3}{n+1} = 2$.

Uzasadnienie. Ustalamy $\varepsilon > 0$. Szukamy takiego $N \in \mathbb{N}$, że

$$\left| \frac{2n-3}{n+1} - 0 \right| < \varepsilon \quad \text{dla każdego } n \in \mathbb{N}, n > N.$$

Wykonując odejmowanie pod znakiem wartości bezwzględnej otrzymamy $\left| \frac{-5}{n+1} \right| < \varepsilon$, co implikuje $\frac{5}{n+1} < \varepsilon$. Zatem $n > \frac{5}{\varepsilon} - 1$.

Przyjmując $N := \left[\frac{5}{\varepsilon} \right]$ dostaniemy, że dla takich $n \in \mathbb{N}$, że $n > N$, zachodzi $n > \left[\frac{5}{\varepsilon} \right] > \frac{5}{\varepsilon} - 1$, więc $n + 1 > \frac{5}{\varepsilon}$, czyli $\frac{5}{n+1} < \varepsilon$. Wtedy

$$\left| \frac{2n-3}{n+1} - 2 \right| = \left| \frac{-5}{n+1} \right| < \varepsilon,$$

co należało uzasadnić.

Na początku następnego:

W Ćwiczeniu 11 analizowany był przykład ciągu (c_n) , dla którego nie można było wskazać liczby, wokół której "stabilizowały się" wartości tego ciągu dla "dużych" n . W myśl definicji 4–6 oznacza to, że ciąg ten nie ma granicy.

Przykład 3. Pokażemy, że ciąg

$$c_n = (-1)^n \quad \text{dla } n \in \mathbb{N},$$

nie ma granicy.



Uwaga 8. Warunek (1) w Definicji 6 stwierdza, kiedy dany ciąg (a_n) ma granicę, tzn. kiedy istnieje liczba $g \in \mathbb{R}$, która jest granicą tego ciągu. Dołączając do warunku (1) "istnienie spełniającej go liczby g ", otrzymamy warunek definiujący zbieżność ciągu liczbowego:

$$\bigvee_{g \in \mathbb{R}} \bigwedge_{\varepsilon > 0} \bigvee_{N \in \mathbb{N}} \bigwedge_{n \in \mathbb{N}, n > N} |a_n - g| < \varepsilon. \quad (2)$$

Zatem ciąg (a_n) nie będzie miał granicy, jeśli spełniony będzie warunek będący zaprzeczeniem (2), tzn.

$$\bigwedge_{g \in \mathbb{R}} \bigvee_{\varepsilon > 0} \bigwedge_{N \in \mathbb{N}} \bigvee_{n \in \mathbb{N}, n > N} |a_n - g| \geq \varepsilon. \quad (3)$$



Uzasadnienie Przykładu 3. Wykorzystamy warunek (3) z Uwagi 8. Ustalmy dowolnie $g \in \mathbb{R}$ oraz niech $\varepsilon = 1$. Ustalmy dowolne $N \in \mathbb{N}$. Jeśli $g \geq 0$, to biorąc dowolną nieparzystą liczbę naturalną $n > N$, wobec nieujemności g otrzymamy

$$|(-1)^n - g| = |-1 - g| = |1 + g| = 1 + g \geq 1.$$

Z drugiej strony, dla $g < 0$, biorąc dowolną parzystą liczbę naturalną $n > N$, wobec ujemności g otrzymamy

$$|(-1)^n - g| = |1 - g| = |1 + (-g)| = 1 + (-g) \geq 1.$$

Zatem nie istnieje granica $\lim_{n \rightarrow \infty} (-1)^n$.

Pusta strona:

Scharakteryzujemy jeszcze przypadek ciągu analizowanego w Ćwiczeniu 12. Co prawda wyrazy ciągu (d_n) nie skupiają się wokół żadnej liczby rzeczywistej, ale też nie zachowują się tak chaotycznie, jak wyrazy ciągu $((-1)^n)_{n \in \mathbb{N}}$. Jak już zostało to zaobserwowane na podstawie wykresu ciągu (d_n) , jego wyrazy "rosną nieograniczenie". Opiszemy teraz takie zachowanie w definicji.

Definicja 7. Mówimy, że **ciąg** $(a_n)_{n \in \mathbb{N}}$ **jest rozbieżny do** $+\infty$ **(ma granicę** $+\infty$, **co zapisujemy** $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = +\infty$, $a_n \xrightarrow{n \rightarrow \infty} +\infty$ **lub krótko** $a_n \rightarrow +\infty$), **jeśli**

$$\bigwedge_{M \in \mathbb{R}} \bigvee_{N \in \mathbb{N}} \bigwedge_{n \in \mathbb{N}, n > N} a_n > M. \quad (4)$$



Na początku następnego:

Nie badaliśmy tutaj przypadku takiego ciągu, którego wyrazy "maleją nieograniczenie". Przypadek taki zostanie opisany w kolejnej definicji.





Definicja 8. Mówimy, że **ciąg** $(a_n)_{n \in \mathbb{N}}$ **jest rozbieżny do** $-\infty$ **(ma granicę** $-\infty$, **co zapisujemy** $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = -\infty$, $a_n \xrightarrow{n \rightarrow \infty} -\infty$ **lub krótko** $a_n \rightarrow -\infty$), **jeśli**

$$\bigwedge_{M \in \mathbb{R}} \bigvee_{N \in \mathbb{N}} \bigwedge_{n \in \mathbb{N}, n > N} a_n < M. \quad (5)$$



Uwaga 9. Warunki (4)–(5) definiujące rozbieżność, odpowiednio do $+\infty$ oraz $-\infty$ można równoważnie zapisać w postaci

$$\bigwedge_{M \in \mathbb{R}} \bigvee_{N \in \mathbb{N}} \bigwedge_{n \in \mathbb{N}, n > N} a_n \in (M, +\infty),$$

$$\bigwedge_{M \in \mathbb{R}} \bigvee_{N \in \mathbb{N}} \bigwedge_{n \in \mathbb{N}, n > N} a_n \in (-\infty, M).$$

Przedziały $(M, +\infty)$ i $(-\infty, M)$ dla $M \in \mathbb{R}$ można traktować jako, odpowiednio, "otoczenie $+\infty$ " oraz "otoczenie $-\infty$ ". Stąd Definicje 7 oraz 8 można równoważnie sformułować następująco:

Definicja 9. Mówimy, że $+\infty$ [odpowiednio, $-\infty$] **jest granicą ciągu** $(a_n)_{n \in \mathbb{N}}$, jeśli w **każdym otoczeniu** $+\infty$ [odpowiednio, $-\infty$] **leżą prawie wszystkie wyrazy ciągu** (a_n) .

Na początku następnego:

Uzasadnimy teraz na podstawie Definicji 7, że ciąg z Ćwiczenia 12 ma granicę równą $+\infty$.

Przykład 4. Udowodnimy, że ciąg (d_n) ,

$$d_n = \frac{n^2 + 2n}{n + 5} \quad \text{dla } n \in \mathbb{N},$$

ma granicę równą $+\infty$, tzn. $\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{n^2 + 2n}{5n + 1} = +\infty$.

Dowód-1 sposób. Ustalmy $M \in \mathbb{R}$. Szukamy takiego $N \in \mathbb{N}$, że

$$\frac{n^2+2n}{n+5} > M \quad \text{dla każdego } n \in \mathbb{N}, n > N.$$

Wykonując szacowanie można zaobserwować, że

$$\frac{n^2+2n}{5n+1} = \frac{n^2+5n}{n+5} + \frac{-3n}{n+5} = n + \frac{-3n-15}{n+5} + \frac{15}{n+5} > n - 3.$$

Niech $N := \max\{1, [M] + 4\}$. Wówczas dla $n > N$ mamy $n - 3 > [M] + 1 > M$. Z powyższego oszacowania wynika

$$\frac{n^2+2n}{n+5} > n - 3 > M,$$

co należało uzasadnić. □



Dowód-2 sposób. Ustalmy $M \in \mathbb{R}$. Szukamy takiego $N \in \mathbb{N}$, że

$$\frac{n^2+2n}{n+5} > M \quad \text{dla każdego } n \in \mathbb{N}, n > N.$$

Musimy więc wyznaczyć takie $N \in \mathbb{N}$, że

$$n^2 + (2 - M)n - 5M > 0 \quad \text{dla każdego } n \in \mathbb{N}, n > N. \quad (6)$$

Jeśli $\Delta = M^2 + 6M + 4 < 0$, to (6) jest spełnione z $N = 1$. Stąd dla $n > N = 1$ mamy $\frac{n^2+2n}{n+5} > M$. Jeśli $\Delta \geq 0$, to (6) zachodzi z $N = \max \left\{ 1, \left[\frac{M-2+\sqrt{M^2+6M+4}}{2} \right] + 1 \right\}$. Dla $n > N$ mamy więc

$$n > \left[\frac{M-2+\sqrt{M^2+6M+4}}{2} \right] + 1 > \frac{M-2+\sqrt{M^2+6M+4}}{2},$$

a wtedy $\frac{n^2+2n}{n+5} > M$, co należało uzasadnić. □



Na początku następnego:
Spróbuj teraz samodzielnie wykonać następujące zadanie.



Zadanie 3. Wykorzystując definicje 6, 7 oraz 8 uzasadnić, że:

a) $\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{1}{n+3} = 0,$

b) $\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{n-1}{2n+1} = \frac{1}{2},$

c) $\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{1-n}{n+3} = -1.$

d) $\lim_{n \rightarrow \infty} (2n + 3) = +\infty,$

e) $\lim_{n \rightarrow \infty} (2 - 5n) = -\infty,$

f) $\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{1+(-1)^n}{n} = 0,$

Pusta strona:

N przykładach mogłeś już zaobserwować, że dowodzenie dla zadanego ciągu jego zbieżności do pewnej granicy nie jest proste, tym bardziej, że przed takim dowodem należy odkryć, do jakiej granicy zadany ciąg jest zbieżny. W wyznaczaniu granic ciągów pomocne są wtedy prawa dotyczące operacji arytmetycznych na ciągach i ich granicach. Z kolei, w obliczaniu granic ciągów niezwykle istotna jest znajomość granic pewnych "bazowych" ciągów. Przytoczymy teraz i udowodnimy lemat dotyczący granic takich właśnie ciągów.

Lemat 3.

(i) Ciąg stały, $a_n = c$ dla $n \in \mathbb{N}$, ma granicę c .

$$\lim_{n \rightarrow \infty} c = c.$$

(ii) Ciąg $a_n = n$ dla $n \in \mathbb{N}$ ma granicę ∞ , tj.

$$\lim_{n \rightarrow \infty} n = \infty.$$

Dowód.

(i) Ustalmy dowolnie $\varepsilon > 0$ i niech $N = 1$. Wówczas dla $n > N = 1$ mamy

$$|a_n - c| = |c - c| = 0 < \varepsilon,$$

więc $\lim_{n \rightarrow \infty} c = c$.

(ii) Ustalmy dowolnie $M \in \mathbb{R}$ i niech $N = \max\{1, [M] + 1\}$. Wówczas dla $n > N$ mamy

$$n > [M] + 1 > M$$

więc $\lim_{n \rightarrow \infty} n = +\infty$. □

Na początku następnego:

W definicji granicy ciągu "leżenie blisko granicy" opisane jest poprzez wartość bezwzględną różnicy. W dowodach granic niezwykle pomocne będą więc własności modułu liczby rzeczywistej opisane w następującym lemacie.

Lemat 4. Dla dowolnych liczb rzeczywistych a, b i dla nieujemnych liczb rzeczywistych α, β zachodzą następujące własności:

(i) $|a + b| \leq |a| + |b|$;

(ii) $||a| - |b|| \leq |a - b|$, więc w szczególności $|a| - |b| \leq |a - b|$;

(iii) $(|a| \leq \alpha \wedge |b| \leq \beta) \implies |a + b| \leq \alpha + \beta$.

Dowód (i). Zauważmy, że z definicji wartości bezwzględnej wynika

$$-|a| \leq a \leq |a| \quad \text{oraz} \quad -|b| \leq b \leq |b|.$$

Dodając powyższe nierówności stronami otrzymamy

$$-(|a| + |b|) \leq a + b \leq |a| + |b|,$$

skąd wynika $|a + b| \leq |a| + |b|$.



Dowód (ii). Ponieważ $a = (a - b) + b$, więc wykorzystując udowodnioną własność (i) otrzymamy

$$|a| = |(a - b) + b| \leq |a - b| + |b|,$$

więc $|a| - |b| \leq |a - b|$. Podobnie, $b = (b - a) + a$, więc

$$|b| = |(b - a) + a| \leq |b - a| + |a| = |a - b| + |a|,$$

skąd wynika $|b| - |a| = -(|a| - |b|) \leq |a - b|$. Mamy więc

$$|a| - |b| \leq |a - b| \quad \text{oraz} \quad -(|a| - |b|) \leq |a - b|,$$

co implikuje $||a| - |b|| \leq |a - b|$.

Dowód (iii). Zauważmy, że z udowodnionej już własności (i) otrzymamy

$$|a + b| \leq |a| + |b| \leq \alpha + \beta.$$

co kończy dowód twierdzenia. □

Na początku następnego:

Nim sformułujemy i udowodnimy twierdzenia opisujące arytmetykę granic, wykażemy pewną istotną własność ciągów zbieżnych do skończonej granicy. W tym celu potrzebna będzie następująca definicja.

Definicja 10. Ciąg (a_n) nazywamy **ograniczonym**, jeśli istnieje taka liczba rzeczywista $M > 0$, że

$$|a_n| \leq M \quad \text{dla każdego } n \in \mathbb{N}.$$

Na początku następnego:
Sformułujemy i udowodnimy teraz ważną własność ciągów zbieżnych.

Twierdzenie 1. *Każdy ciąg liczbowy zbieżny do skończonej granicy jest ograniczony.*

Dowód. Niech $a_n \rightarrow a \in \mathbb{R}$. Z definicji granicy ciągu, dla $\varepsilon = 1$ istnieje takie $N \in \mathbb{N}$, że

$$|a_n - a| < 1 \quad \text{dla każdego } n \in \mathbb{N}, n > N.$$

Wówczas, z Lematu 4 (ii) wynika, że $|a_n| - |a| \leq |a_n - a| < 1$, więc

$$|a_n| < 1 + |a| \quad \text{dla każdego } n \in \mathbb{N}, n > N.$$

Niech $M := \max\{|a_1|, \dots, |a_N|, 1 + |a|\}$. Wtedy

$$|a_n| \leq \max\{|a_1|, \dots, |a_N|, 1 + |a|\} = M \quad \text{dla każdego } n \in \mathbb{N}.$$

co oznacza, że (a_n) jest ciągiem ograniczonym. □

Na początku następnego:
Udowodnimy dalej twierdzenie opisujące arytmetyczne własności skończonych granic ciągów.



Twierdzenie 2. Niech ciągi $(a_n)_{n \in \mathbb{N}}$, $(b_n)_{n \in \mathbb{N}}$ będą zbieżne do skończonych granic, odpowiednio a oraz b . Wówczas zachodzą następujące prawa:

$$(i) \lim_{n \rightarrow \infty} (a_n + b_n) = a + b = \lim_{n \rightarrow \infty} a_n + \lim_{n \rightarrow \infty} b_n,$$

$$(ii) \lim_{n \rightarrow \infty} (a_n \cdot b_n) = a \cdot b = \lim_{n \rightarrow \infty} a_n \cdot \lim_{n \rightarrow \infty} b_n,$$

$$(iii) \text{ jeśli } b_n \neq 0 \text{ dla } n \in \mathbb{N} \text{ oraz } b \neq 0, \text{ to } \lim_{n \rightarrow \infty} \frac{1}{b_n} = \frac{1}{b} = \frac{1}{\lim_{n \rightarrow \infty} b_n}.$$



Dowód (i). Ustalamy $\varepsilon > 0$ dowolnie. Ponieważ $a_n \longrightarrow a$ oraz $b_n \longrightarrow b$, więc istnieją takie $N_1, N_2 \in \mathbb{N}$, że

$$|a_n - a| < \frac{\varepsilon}{2} \quad \text{dla } n \in \mathbb{N}, n > N_1,$$

$$|b_n - b| < \frac{\varepsilon}{2} \quad \text{dla } n \in \mathbb{N}, n > N_2.$$

Z lematu 4 (i) wynika, że dla $n > N = \max\{N_1, N_2\}$ zachodzi

$$\begin{aligned} |(a_n + b_n) - (a + b)| &= |(a_n - a) + (b_n - b)| \\ &\leq |a_n - a| + |b_n - b| < \frac{\varepsilon}{2} + \frac{\varepsilon}{2} = \varepsilon, \end{aligned}$$

co oznacza, że $a_n + b_n \longrightarrow a + b$.



Dowód (ii). Ustalamy $\varepsilon > 0$. Ponieważ $a_n \rightarrow a \in \mathbb{R}$, z Twierdzenia 1 wynika, że istnieje takie $M > 0$, że $|a_n| \leq M$ dla $n \in \mathbb{N}$. Dalej, $a_n \rightarrow a$ oraz $b_n \rightarrow b$, więc istnieją takie $N_1, N_2 \in \mathbb{N}$, że

$$|a_n - a| < \frac{\varepsilon}{M+|b|} \quad \text{dla } n \in \mathbb{N}, n > N_1,$$

$$|b_n - b| < \frac{\varepsilon}{M+|b|} \quad \text{dla } n \in \mathbb{N}, n > N_2.$$

Z Lematu 4 (i) wynika, że dla $n > N = \max\{N_1, N_2\}$ zachodzi

$$\begin{aligned} |a_n b_n - ab| &= |a_n b_n - a_n b + a_n b - ab| \\ &= |a_n(b_n - b) + b(a_n - a)| \leq |a_n| \cdot |b_n - b| + |b| \cdot |a_n - a| \\ &< M \cdot \frac{\varepsilon}{M+|b|} + |b| \cdot \frac{\varepsilon}{M+|b|} = \varepsilon, \end{aligned}$$

co oznacza, że $a_n b_n \rightarrow ab$.

Dowód (iii). Niech $\varepsilon > 0$. Ponieważ $b_n \rightarrow b \in \mathbb{R} \setminus \{0\}$, więc

$$|b_n - b| < \frac{|b|}{2} \quad \text{dla } n \in \mathbb{N}, n > N_1,$$

dla pewnego $N_1 \in \mathbb{N}$. Z Lematu 4 (ii) wynika wtedy $|b| - |b_n| \leq |b - b_n| < \frac{|b|}{2}$, więc $|b_n| > \frac{|b|}{2}$. Stąd $\frac{1}{|b_n|} < \frac{2}{|b|}$ dla $n > N_1$. Zbieżność $b_n \rightarrow b \in \mathbb{R}$ implikuje, że istnieje takie $N_2 \in \mathbb{N}$, że

$$|b_n - b| < \frac{\varepsilon|b|^2}{2} \quad \text{dla } n \in \mathbb{N}, n > N_2.$$

Stąd, dla $n > N := \max\{N_1, N_2\}$ mamy

$$\left| \frac{1}{b_n} - \frac{1}{b} \right| = \frac{|b - b_n|}{|b| \cdot |b_n|} = \frac{1}{|b|} \cdot \frac{1}{|b_n|} \cdot |b - b_n| < \frac{2}{|b|^2} \cdot \frac{\varepsilon|b|^2}{2} = \varepsilon,$$

czyli $\frac{1}{b_n} \rightarrow \frac{1}{b}$. To kończy dowód Twierdzenia 2. □

Na początku następnego:
Możemy teraz sformułować jeszcze wnioski płynące z Twierdzenia 2.

Wniosek 1. Niech ciągi $(a_n)_{n \in \mathbb{N}}$, $(b_n)_{n \in \mathbb{N}}$ będą zbieżne do skończonych granic, odpowiednio a oraz b . Wówczas:

$$(i) \lim_{n \rightarrow \infty} (a_n - b_n) = a - b = \lim_{n \rightarrow \infty} a_n - \lim_{n \rightarrow \infty} b_n,$$

$$(iii) \text{ jeśli } b_n \neq 0 \text{ dla } n \in \mathbb{N} \text{ oraz } b \neq 0, \text{ to } \lim_{n \rightarrow \infty} \frac{a_n}{b_n} = \frac{a}{b} = \frac{\lim_{n \rightarrow \infty} a_n}{\lim_{n \rightarrow \infty} b_n}.$$



Dowód.

(i) Z Lematu 3 (i) oraz z Twierdzenia 2 (i),(ii) otrzymamy

$$\begin{aligned}\lim_{n \rightarrow \infty} (a_n - b_n) &= \lim_{n \rightarrow \infty} (a_n + (-1) \cdot b_n) \\ &= \lim_{n \rightarrow \infty} a_n + \left(\lim_{n \rightarrow \infty} (-1) \right) \cdot \lim_{n \rightarrow \infty} b_n = a + (-1) \cdot b = a - b.\end{aligned}$$

(ii) Podobnie z Lematu 3 (i) oraz z Twierdzenia 2 (ii),(iii) wynika

$$\begin{aligned}\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{a_n}{b_n} &= \lim_{n \rightarrow \infty} \left(a_n \cdot \frac{1}{b_n} \right) \\ &= \lim_{n \rightarrow \infty} a_n \cdot \frac{1}{\lim_{n \rightarrow \infty} b_n} = a \cdot \frac{1}{b} = \frac{a}{b}.\end{aligned}$$



Na początku następnego:

Wykorzystując Przykład 1, indukcję matematyczną oraz Twierdzenie 2 (ii) można udowodnić następujący lemat. Indukcyjny dowód tego faktu (względem p) pozostawiamy jako ćwiczenie.

Lemat 5. Ustalmy dowolnie liczbę naturalną p . Ciąg $a_n = \frac{1}{n^p}$ dla $n \in \mathbb{N}$ ma granicę 0 , tzn.

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{1}{n^p} = 0.$$

Zatem, dla każdego $c \in \mathbb{R}$ zachodzi

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{c}{n^p} = 0.$$

Uwaga 10. Z Lematu 5 wynika w szczególności, że ciągi $(\frac{1}{n})_{n \in \mathbb{N}}$, $(\frac{1}{n^2})_{n \in \mathbb{N}}$, $(\frac{1}{n^3})_{n \in \mathbb{N}}$, \dots , $(\frac{1}{n^{97}})_{n \in \mathbb{N}}$, \dots , mają granicę równą 0.

Na początku następnego:

Pokażemy teraz, jak wykorzystując Twierdzenie 2, Wniosek 1 oraz Lematy 3 (i) oraz 5 obliczać granice ciągów.



Przykład 5. Obliczymy granicę $\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{2n^2 - 5n - 8}{3n^2 - 2n + 1}$.

Na końcu poprzedniego:

Granicy tej nie można obliczyć stosując wprost Twierdzenie 2 oraz Wniosek 1. O tym, dlaczego tak jest, powiemy później, gdy przeanalizujemy arytmetykę na granicach ciągów zbieżnych do nieskończoności.



Rozwiązanie. Metodą wyłączania przed nawias sprowadzimy rachunki do granicy obliczonej w Lemacie 5, a następnie zastosujemy Twierdzenie 2 oraz Wniosek 1. Mamy więc

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{2n^2 - 5n - 8}{3n^2 - 2n + 1} = \lim_{n \rightarrow \infty} \frac{n^2 \left(2 - \frac{5}{n} - \frac{8}{n^2}\right)}{n^2 \left(3 - \frac{2}{n} + \frac{1}{n^2}\right)} = \lim_{n \rightarrow \infty} \frac{2 - \frac{5}{n} - \frac{8}{n^2}}{3 - \frac{2}{n} + \frac{1}{n^2}}.$$

Ponieważ (Lemat 5) $2 \rightarrow 2$, $\frac{5}{n} \rightarrow 0$, $\frac{8}{n^2} \rightarrow 0$, $3 \rightarrow 3$, $\frac{2}{n} \rightarrow 0$ oraz $\frac{1}{n^2} \rightarrow 0$, więc wykorzystując Twierdzenie 2 oraz Wniosek 1 otrzymamy

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{2n^2 - 5n - 8}{3n^2 - 2n + 1} = \lim_{n \rightarrow \infty} \frac{2 - \frac{5}{n} - \frac{8}{n^2}}{3 - \frac{2}{n} + \frac{1}{n^2}} = \frac{2 - 0 - 0}{3 - 0 + 0} = \frac{2}{3}.$$

Na początku następnego:
Prześledzimy jeszcze jeden przykład.

Przykład 6. Obliczymy granicę $\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{3n^2 - 7n + 4}{n^3 + 4n^2 - 1}$.

Na początku następnego:
Będziemy postępować analogicznie jak w Przykładzie 5.



Rozwiązanie. Zauważamy, że

$$\begin{aligned} & \lim_{n \rightarrow \infty} \frac{3n^2 - 7n + 4}{n^3 + 4n^2 - 1} \\ &= \lim_{n \rightarrow \infty} \frac{n^2 \left(3 - \frac{7}{n} + \frac{4}{n^2}\right)}{n^3 \left(1 + \frac{4}{n} - \frac{1}{n^3}\right)} = \lim_{n \rightarrow \infty} \frac{1}{n} \cdot \frac{3 - \frac{7}{n} + \frac{4}{n^2}}{1 + \frac{4}{n} - \frac{1}{n^3}}. \end{aligned}$$

Ponieważ (Lemat 5) $\frac{1}{n} \rightarrow 0$, $3 \rightarrow 3$, $\frac{7}{n} \rightarrow 0$, $\frac{4}{n^2} \rightarrow 0$, $1 \rightarrow 1$, $\frac{4}{n} \rightarrow 0$ oraz $\frac{1}{n^3} \rightarrow 0$, więc wykorzystując Twierdzenie 2 oraz Wniosek 1 otrzymamy

$$\begin{aligned} & \lim_{n \rightarrow \infty} \frac{3n^2 - 7n + 4}{n^3 + 4n^2 - 1} \\ &= \lim_{n \rightarrow \infty} \left(\frac{1}{n} \cdot \frac{3 - \frac{7}{n} + \frac{4}{n^2}}{1 + \frac{4}{n} - \frac{1}{n^3}} \right) = 0 \cdot \frac{3 - 0 + 0}{1 + 0 - 0} = 0. \end{aligned}$$

Na początku następnego:
Proponujemy teraz, aby, wykorzystując opisaną w Przykładach 5-6 metodę, samodzielnie obliczyć następujące granice.



Zadanie 4. Obliczyć granice:

a) $\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{2n+1}{n+3},$

b) $\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{3n}{n^2+1},$

c) $\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{3n^3}{(4n-1)(2-2n)(n+5)},$

d) $\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{(n-1)(n+3)}{3n^2+5},$

e) $\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{(n+2)!+(n+1)!}{(n+2)!-(n+1)!},$

f) $\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{1+2+\dots+n}{n^2-n+1}.$

Na końcu poprzedniego:
Podamy jedynie odpowiedzi do tego zadania.



Odp.

a) 2,

b) 0,

c) $-\frac{3}{8}$,

d) $\frac{1}{3}$,

e) 1,

f) $\frac{1}{2}$.

Pusta strona:

Przeanalizujemy teraz arytmetykę zbieżności dla granic dopuszczając symbole $-\infty$ oraz $+\infty$. W tym celu wprowadzimy pojęcia ograniczoności ciągu z dołu i ograniczoności ciągu z góry.

Definicja 11. Ciąg (a_n) nazywamy **ograniczonym z dołu**, jeśli istnieje taka liczba rzeczywista L , że

$$a_n \geq L \quad \text{dla każdego } n \in \mathbb{N}.$$

Definicja 12. Ciąg (a_n) nazywamy **ograniczonym z góry**, jeśli istnieje taka liczba rzeczywista L , że

$$a_n \leq L \quad \text{dla każdego } n \in \mathbb{N}.$$

Uwaga 11. Zauważmy początek, że ograniczony ciąg (a_n) jest jednocześnie ograniczony z góry i z dołu. Wynika to stąd, że ograniczoność ciągu (a_n) (por. Definicja 10) jest równoważna warunkowi

$$-M \leq a_n \leq M \quad \text{dla każdego } n \in \mathbb{N}.$$

Jednocześnie, ograniczoność z dołu i z góry implikują łącznie ograniczoność. Istotnie, jeśli

$$a_n \geq L_1 \quad \text{oraz} \quad a_n \leq L_2 \quad \text{dla } n \in \mathbb{N},$$

to przyjmując $L := \max\{|L_1|, |L_2|\}$ otrzymamy

$$|a_n| \leq L \quad \text{dla każdego } n \in \mathbb{N}.$$



Na początku następnego:
Wykażemy teraz pewien lemat istotny w dalszych badaniach nad
zbieżnościami.

Lemat 6.

- (i) *Każdy ciąg zbieżny do $+\infty$ jest ograniczony z dołu.*
- (ii) *Każdy ciąg zbieżny do $-\infty$ jest ograniczony z góry.*
- (iii) *Każdy ciąg zbieżny do skończonej granicy jest ograniczony z dołu i z góry.*



Dowód.

(i) Niech $a_n \longrightarrow +\infty$. Z definicji wynika, że

$$a_n > M \quad \text{dla każdego } n \in \mathbb{N}, n > N,$$

dla pewnego $N \in \mathbb{N}$. Wtedy

$$a_n \geq \min\{a_1, \dots, a_N, M\} =: L \quad \text{dla każdego } n \in \mathbb{N},$$

co oznacza, że ciąg (a_n) jest ograniczony z dołu.

(ii) Dowód tej własności pozostawiamy jako proste ćwiczenie.

(iii) Z Twierdzenia 1 wynika, że ciąg zbieżny jest ograniczony, co na podstawie Uwagi 11 oznacza, że jest ograniczony jednocześnie z dołu i z góry. □

Na początku następnego:

Analizę arytmetyki zbieżności "na nieskończonościach" rozpoczniemy od następujących dwóch lematów.

Lemat 7. Niech (a_n) oraz (b_n) będą ciągami.

(i) Jeśli $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = +\infty$ oraz ciąg (b_n) jest ograniczony z dołu, to

$$\lim_{n \rightarrow \infty} (a_n + b_n) = +\infty.$$

(ii) Jeśli $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = -\infty$ oraz ciąg (b_n) jest ograniczony z góry, to

$$\lim_{n \rightarrow \infty} (a_n + b_n) = -\infty.$$

(iii) Jeśli $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = +\infty$, to

$$\lim_{n \rightarrow \infty} (-a_n) = -\infty.$$

Na końcu poprzedniego:

Udowodnimy jedynie pierwszy podpunkt Lematu 7. Pozostałe punkty pozostawiamy jako ćwiczenie.



Dowód (i). Niech $M \in \mathbb{R}$ będzie dowolne. Ponieważ ciąg b_n jest ograniczony z dołu, więc istnieje takie $L \in \mathbb{R}$, że

$$b_n \geq L \quad \text{dla każdego } n \in \mathbb{N}.$$

Jednocześnie $a_n \rightarrow +\infty$, więc istnieje takie $N \in \mathbb{N}$, że

$$a_n > M - L \quad \text{dla każdego } n \in \mathbb{N}, n > N.$$

Wtedy

$$a_n + b_n > (M - L) + L = M \quad \text{dla każdego } n \in \mathbb{N}, n > N,$$

więc $a_n + b_n \rightarrow +\infty$. □



Lemat 8. Niech (a_n) oraz (b_n) będą ciągami.

(i) Jeśli $a_n \geq c$ dla $n \in \mathbb{N}$, $n > N_1$ z pewnymi $N_1 \in \mathbb{N}$, $c \in \mathbb{R}$,
 $c > 0$ oraz $\lim_{n \rightarrow \infty} b_n = +\infty$, to

$$\lim_{n \rightarrow \infty} a_n b_n = +\infty.$$

(ii) Jeśli $a_n \geq c$ dla $n \in \mathbb{N}$, $n > N_1$ z pewnymi $N_1 \in \mathbb{N}$, $c \in \mathbb{R}$,
 $c > 0$ oraz $\lim_{n \rightarrow \infty} b_n = -\infty$, to

$$\lim_{n \rightarrow \infty} a_n b_n = +\infty.$$

(iii) Jeśli ciąg a_n jest ograniczony oraz $\lim_{n \rightarrow \infty} |b_n| = +\infty$, to

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{a_n}{b_n} = 0.$$



Na końcu poprzedniego:

Udowodnimy tutaj własności (i) oraz (iii). Drugą z własności, dowodzoną podobnie jak pierwszą, pozostawimy jako proste ćwiczenie.





Dowód (i). Ustalamy dowolnie $M \in \mathbb{R}$. Niech $a_n \geq c$ dla $n \in \mathbb{N}$, $n > N_1$ z pewnymi $N_1 \in \mathbb{N}$ oraz $c \in \mathbb{R}$, $c > 0$. Ponieważ $b_n \rightarrow +\infty$, więc istnieje takie $N_2 \in \mathbb{N}$, że

$$b_n > \frac{M}{c} \quad \text{dla } n \in \mathbb{N}, n > N_2.$$

Wówczas, dla $N := \max\{N_1, N_2\}$ mamy

$$a_n b_n > c \cdot \frac{M}{c} = M \quad \text{dla } n \in \mathbb{N}, n > N,$$

co oznacza, że $a_n b_n \rightarrow 0$.



Dowód (iii). Ustalamy dowolnie $\varepsilon > 0$. Niech $|a_n| \leq M$ dla $n \in \mathbb{N}$, $n > N_1$ z pewnymi $N_1 \in \mathbb{N}$ oraz $M > 0$. Ponieważ $|b_n| \rightarrow +\infty$, więc istnieje takie $N_2 \in \mathbb{N}$, że

$$|b_n| > \frac{M}{\varepsilon} \quad \text{dla } n \in \mathbb{N}, n > N_2.$$

Wówczas, dla $N := \max\{N_1, N_2\}$ mamy

$$\left| \frac{a_n}{b_n} - 0 \right| = \frac{|a_n|}{|b_n|} = |a_n| \cdot \frac{1}{|b_n|} < M \cdot \frac{\varepsilon}{M} = \varepsilon \quad \text{dla } n \in \mathbb{N}, n > N,$$

co oznacza, że $\frac{a_n}{b_n} \rightarrow 0$. □

Pusta strona:

Rozszerzymy teraz Twierdzenie 2 na przypadek zbieżności do "nieskończoności". W tym celu wprowadzimy pojęcie rozszerzonego zbioru liczb rzeczywistych i określimy dopuszczalne działania arytmetyczne na elementach tego zbioru.



Definicja 13. Rozszerzonym zbiorem liczb rzeczywistych nazywamy zbiór

$$\bar{\mathbb{R}} = \mathbb{R} \cup \{-\infty, +\infty\},$$

ze zwykłymi przemiennymi działaniami dodawania i mnożenia zakładając dodatkowo, że:

$$a + (+\infty) = +\infty \quad \text{oraz} \quad a - (+\infty) = -\infty \quad \text{dla} \quad a \in \mathbb{R},$$

$$a + (-\infty) = -\infty \quad \text{oraz} \quad a - (-\infty) = +\infty \quad \text{dla} \quad a \in \mathbb{R},$$

$$a \cdot (+\infty) = +\infty \quad \text{oraz} \quad a \cdot (-\infty) = -\infty \quad \text{dla} \quad a \in \mathbb{R}, a > 0,$$

$$a \cdot (-\infty) = -\infty \quad \text{oraz} \quad a \cdot (+\infty) = +\infty \quad \text{dla} \quad a \in \mathbb{R}, a < 0,$$

$$\frac{a}{+\infty} = \frac{a}{-\infty} = 0 \quad \text{dla} \quad a \in \mathbb{R},$$

$$(+\infty) \cdot (+\infty) = +\infty \quad \text{oraz} \quad (+\infty) \cdot (-\infty) = -\infty.$$

Uwaga 12. Za **symbole nieoznaczone (operacje niedopuszczalne)** przyjmujemy

$$(+\infty) + (-\infty), (+\infty) - (+\infty),$$

$$0 \cdot (\pm\infty), \frac{0}{0}, \frac{a}{0}, \frac{(\pm\infty)}{(\pm\infty)},$$

$$0^0, 0^{(\pm\infty)}, 1^{(\pm\infty)}.$$

Na początku następnego:

Możemy teraz sformułować i udowodnić twierdzenie opisujące operacje arytmetyczne na granicach ciągów.



Twierdzenie 3. Niech ciągi $(a_n)_{n \in \mathbb{N}}$, $(b_n)_{n \in \mathbb{N}}$ będą zbieżne do (skończonych bądź nieskończonych) granic, odpowiednio a oraz b . Wówczas (o ile nie prowadzi to do symboli nieoznaczonych) zachodzą następujące prawa:

$$(i) \lim_{n \rightarrow \infty} (a_n + b_n) = a + b = \lim_{n \rightarrow \infty} a_n + \lim_{n \rightarrow \infty} b_n,$$

$$(ii) \lim_{n \rightarrow \infty} (a_n - b_n) = a - b = \lim_{n \rightarrow \infty} a_n - \lim_{n \rightarrow \infty} b_n,$$

$$(iii) \lim_{n \rightarrow \infty} (a_n \cdot b_n) = a \cdot b = \lim_{n \rightarrow \infty} a_n \cdot \lim_{n \rightarrow \infty} b_n,$$

$$(iv) \text{ jeśli } b_n \neq 0 \text{ dla } n \in \mathbb{N} \text{ oraz } b \neq 0, \text{ to } \lim_{n \rightarrow \infty} \frac{a_n}{b_n} = \frac{a}{b} = \frac{\lim_{n \rightarrow \infty} a_n}{\lim_{n \rightarrow \infty} b_n}.$$

Na końcu poprzedniego:

Dowody w każdym z podpunktów sprowadzają się do zbadania odpowiednich przypadków w zależności od granic a, b . Ponieważ przypadek skończonych granic został udowodniony w Twierdzeniu 2, udowodnimy Twierdzenie 3 dla pozostałych przypadków.

Dowód (i). Rozpatrzmy kolejno następujące przypadki:

$a \in \mathbb{R}, b = \pm\infty$ - z Twierdzenia 1 wynika, że ciąg (a_n) zbieżny do skończonej granicy jest ograniczony. Dla $b = +\infty$ Lemat 7 (i) implikuje $(a_n + b_n) \longrightarrow +\infty = a + b$, zaś dla $b = -\infty$ z Lematu 7 (ii) wynika $(a_n + b_n) \longrightarrow -\infty = a + b$.

$a = b = +\infty$ lub $a = b = -\infty$ - z Lematu 6 wynika, że dla $a = +\infty$ ciąg (a_n) zbieżny do $+\infty$ jest ograniczony z dołu, więc z Lematu 7 (i) wynika $(a_n + b_n) \longrightarrow +\infty = a + b$. Dla $a = -\infty$ ciąg (a_n) zbieżny do $-\infty$ jest ograniczony z góry, więc z Lematu 7 (ii) otrzymamy $(a_n + b_n) \longrightarrow +\infty = a + b$.



Dowód (iii). Rozpatrzmy kolejno przypadki:

$a \in \mathbb{R}, a > 0, b = \pm\infty$ - ponieważ $a_n \rightarrow a > 0$, więc istnieje takie $N_1 \in \mathbb{N}$, że $|a_n - a| < \frac{a}{2}$ dla $n > N_1$. Stąd $a_n - a > -\frac{a}{2}$, czyli $a_n > \frac{a}{2}$ dla $n > N_1$. Dla $b = +\infty$, wykorzystując Lemat 8 (i) otrzymamy $a_n b_n \rightarrow +\infty = ab$, zaś dla $b = -\infty$, z Lematu 8 (ii) wynika $a_n b_n \rightarrow -\infty = ab$.

$a = +\infty, b = \pm\infty$ - ponieważ $a_n \rightarrow +\infty$, więc istnieje takie $N_1 \in \mathbb{N}$, że $a_n > 1$ dla $n > N_1$. Jeśli $b_n \rightarrow +\infty$, to z Lematu 8 (i) otrzymamy $a_n b_n \rightarrow +\infty = ab$, zaś dla $b_n \rightarrow -\infty$, Lemat 8 (ii) implikuje $a_n b_n \rightarrow -\infty = ab$.

$a \in \mathbb{R}, a < 0, b = \pm\infty$ lub $a = -\infty, b = -\infty$ - wystarczy zauważyć, że na podstawie rozważonych już przypadków mamy $a_n b_n = (-a_n) \cdot (-b_n) \rightarrow (-a) \cdot (-b) = ab$.



Dowód (ii). Zauważmy, że o ile tylko działania w zbiorze \mathbb{R} prowadzą do symboli nieoznaczonych, to wykorzystując udowodnione już własności otrzymamy

$$\begin{aligned}\lim_{n \rightarrow \infty} (a_n - b_n) &= \lim_{n \rightarrow \infty} (a_n + (-1) \cdot b_n) \\ &= \lim_{n \rightarrow \infty} a_n + \left(\lim_{n \rightarrow \infty} (-1) \right) \cdot \lim_{n \rightarrow \infty} b_n = a + (-1) \cdot b = a - b.\end{aligned}$$



Dowód (iv). Rozważmy następujące przypadki:

$a \in \mathbb{R}, b = \pm\infty$ - ponieważ $a_n \rightarrow a \in \mathbb{R}$, więc z Twierdzenia 1 wynika, że ciąg (a_n) jest ograniczony. Ponadto $|b_n| \rightarrow +\infty$, więc z Lematu 8 (iii) otrzymamy $\frac{a_n}{b_n} \rightarrow 0 = \frac{a}{b}$.

$a = \pm\infty, b \in \mathbb{R} \setminus \{0\}$ - wykorzystując udowodnioną już własność (iii) otrzymamy

$$\begin{aligned}\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{a_n}{b_n} &= \lim_{n \rightarrow \infty} \left(a_n \cdot \frac{1}{b_n} \right) \\ &= \lim_{n \rightarrow \infty} a_n \cdot \lim_{n \rightarrow \infty} \frac{1}{b_n} = \lim_{n \rightarrow \infty} a_n \cdot \frac{1}{\lim_{n \rightarrow \infty} b_n} = a \cdot \frac{1}{b} = \frac{a}{b}.\end{aligned}$$

To kończy dowód twierdzenia. □

Na początku następnego:

Nim przejdziemy do przeanalizowania konkretnych zastosowań Twierdzenia 3 zauważmy, że stosując indukcję matematyczną, Lemmat 3 (ii) oraz Twierdzenie 3 (iii) można udowodnić następujący pożyteczny wniosek. Dowód tego wniosku pozostawiamy jako proste ćwiczenie.



Wniosek 2. *Ustalmy dowolnie liczbę naturalną p . Ciąg $a_n = n^p$ dla $n \in \mathbb{N}$ ma granicę $+\infty$, tzn.*

$$\lim_{n \rightarrow \infty} n^p = +\infty.$$

Uwaga 13. Z Wniosku 2 wynika w szczególności, że ciągi $(n)_{n \in \mathbb{N}}$, $(n^2)_{n \in \mathbb{N}}$, $(n^3)_{n \in \mathbb{N}}$, \dots , $(n^{61})_{n \in \mathbb{N}}$, \dots , mają granicę równą $+\infty$.

Na początku następnego:
Przeanalizujemy teraz kolejne przykłady granic obliczanych z wykorzystaniem Twierdzenia 3 oraz Wniosku 2.

Przykład 7. Wyznaczymy granicę $\lim_{n \rightarrow \infty} (n^3 - 2n - 1)$.



Rozwiązanie. Postępujemy następująco:

$$\lim_{n \rightarrow \infty} (n^3 - 2n - 1) = \lim_{n \rightarrow \infty} n^3 \cdot \left(1 - \frac{2}{n^2} - \frac{1}{n^3}\right).$$

Zauważmy, że $1 \rightarrow 1$, $\frac{2}{n^2} \rightarrow 0$ oraz $\frac{1}{n^3} \rightarrow 0$. Ponadto, z Wniosku 2 otrzymamy $n^3 \rightarrow +\infty$, więc

$$\begin{aligned} & \lim_{n \rightarrow \infty} (n^3 - 2n - 1) \\ &= \lim_{n \rightarrow \infty} n^3 \cdot \left(1 - \frac{2}{n^2} - \frac{1}{n^3}\right) = +\infty \cdot (1 - 0 - 0) = +\infty. \end{aligned}$$

Na początku następnego:
Obliczymy jeszcze następującą granicę.

Przykład 8. Obliczyć granicę $\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{n^2 - 4n + 2}{3 - 2n}$.

Rozwiązanie. Postąpimy podobnie, jak w Przykładach 5-6:

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{n^2 - 4n + 2}{3 - 2n} = \lim_{n \rightarrow \infty} \frac{n^2 \left(1 - \frac{4}{n} + \frac{2}{n^2}\right)}{n \left(\frac{3}{n} - 2\right)} = \lim_{n \rightarrow \infty} n \cdot \frac{1 - \frac{4}{n} + \frac{2}{n^2}}{\frac{3}{n} - 2}.$$

Zauważmy, że $1 \rightarrow 1$, $\frac{4}{n} \rightarrow 0$, $\frac{2}{n^2} \rightarrow 0$, $\frac{3}{n} \rightarrow 0$ oraz $2 \rightarrow 2$.
Ponadto $n \rightarrow +\infty$, więc

$$\begin{aligned} \lim_{n \rightarrow \infty} \frac{n^2 - 4n + 2}{3 - 2n} &= \lim_{n \rightarrow \infty} n \cdot \frac{1 - \frac{4}{n} + \frac{2}{n^2}}{\frac{3}{n} - 2} \\ &= +\infty \cdot \frac{1 - 0 + 0}{0 - 2} = +\infty \cdot \left(-\frac{1}{2}\right) = -\infty. \end{aligned}$$

Pusta strona:

Nim przejdziemy do zadań wyjaśnimy na przykładach, dlaczego za symbole nieoznaczone przyjęto operacje w \mathbb{R} wymienione w Uwadze 12 i dlaczego tym samym nie można w tych przypadkach bezpośrednio stosować Twierdzenia 3. Zaznaczmy wyraźnie, że w wymienionych w Uwadze 12 przypadkach nie można stosować Twierdzenia, a granice należy badać dla takiego ciągu indywidualnie.



Przypadki: $(+\infty) - (+\infty)$, $(+\infty) + (-\infty)$. Niech

$$a_n = n \longrightarrow +\infty \quad b_n = n \longrightarrow +\infty$$

$$a'_n = n + 1 \longrightarrow +\infty \quad b'_n = n \longrightarrow +\infty.$$

Wówczas

$$a_n - b_n = 0 \longrightarrow 0 \quad \text{oraz} \quad a'_n - b'_n = 1 \longrightarrow 1.$$

Zatem w pierwszym przypadku nie można bezpośrednio zastosować Twierdzenia 3 (ii). Aby uzasadnić, że nie można stosować Twierdzenia 3 (i), w drugim przypadku wystarczy w powyższym przykładzie przyjąć

$$b_n = b'_n = -n \longrightarrow +\infty,$$

a wtedy

$$a_n + b_n = 0 \longrightarrow 0 \quad \text{oraz} \quad a'_n + b'_n = 1 \longrightarrow 1.$$



Przypadki: $0 \cdot (\pm\infty)$, $\frac{\pm\infty}{\pm\infty}$. Przyjmijmy

$$a_n = \frac{1}{n} \longrightarrow 0 \quad b_n = n \longrightarrow +\infty$$

$$a'_n = \frac{1}{n} \longrightarrow 0 \quad b'_n = n^2 \longrightarrow +\infty.$$

Wówczas

$$a_n b_n = 1 \longrightarrow 1 \quad \text{oraz} \quad a'_n b'_n = n \longrightarrow +\infty.$$

Stąd w pierwszym przypadku nie można bezpośrednio zastosować Twierdzenia 3 (iii). Podobnie, dla własności (iv) w Twierdzenia 3, w drugim przypadku wystarczy przyjąć w powyższym przykładzie

$$a_n = a'_n = n \longrightarrow +\infty,$$

i wówczas

$$\frac{a_n}{b_n} = 1 \longrightarrow 1 \quad \text{oraz} \quad \frac{a'_n}{b'_n} = \frac{1}{n} \longrightarrow 0.$$



Przypadki: $\frac{a}{0}, \frac{0}{0}$. Niech $a \in \mathbb{R}, a > 0$ oraz

$$a_n = a \longrightarrow a \quad b_n = \frac{1}{n} \longrightarrow 0$$

$$a'_n = a \longrightarrow a \quad b'_n = -\frac{1}{n} \longrightarrow 0.$$

Wtedy

$$\frac{a_n}{b_n} = an \longrightarrow +\infty \quad \text{oraz} \quad \frac{a'_n}{b'_n} = -an \longrightarrow -\infty,$$

co uzasadnia, że w pierwszym przypadku nie można bezpośrednio zastosować Twierdzenia 3 (iv). Nie można tego zrobić również w drugim przypadku, gdyż w powyższym przykładzie należy przyjąć

$$a_n = a'_n = \frac{1}{n} \longrightarrow 0,$$

a wtedy

$$\frac{a_n}{b_n} = 0 \longrightarrow 0 \quad \text{oraz} \quad a' + n - b'_n = 1 \longrightarrow 1.$$

Na początku następnego:
Proponujemy teraz, aby, wykorzystując opisaną w Przykładach 7-8 metodę, samodzielnie obliczyć następujące granice.



Zadanie 5. Obliczyć granice:

a) $\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{n^2 - 7n + 4}{3 - 2n},$

b) $\lim_{n \rightarrow \infty} (1 - 2n)^2,$

c) $\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{(3n-1)^2}{n+2},$

d) $\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{(n+2)! - n!}{(n+1)!},$

e) $\lim_{n \rightarrow \infty} (2 - 3n)^3,$

f) $\lim_{n \rightarrow \infty} (n - 1)(3 - 2n)(4 + n).$

Na końcu poprzedniego:
Podamy odpowiedzi do tego zadania.

Odp.

a) $-\infty$,

b) $+\infty$,

c) $+\infty$,

d) $+\infty$,

e) $-\infty$,

f) $-\infty$.

Na początku następnego:

Pokażemy teraz pewną metodę obliczania granic opartą na szacowaniu. Wyjdziemy od następującego lematu.

Lemat 9. *Jeśli ciąg (c_n) o wyrazach nieujemnych ($c_n \geq 0$ dla $n \in \mathbb{N}$) jest zbieżny (do skończonej granicy), to $\lim_{n \rightarrow \infty} c_n \geq 0$.*

Dowód. Niech $c_n \rightarrow c$ i przypuśćmy, że $c < 0$. Wtedy $-c > 0$, więc z definicji granicy ciągu znajdziemy takie $N \in \mathbb{N}$, że

$$|c_n - c| < -c \quad \text{dla } n \in \mathbb{N}, n > N.$$

W szczególności mamy $c_{N+1} - a < -a$, co oznacza, że $c_{N+1} < 0$. Otrzymana sprzeczność z założeniem dowodzi, że $c \geq 0$. \square

Na początku następnego:
Jako wniosek otrzymamy

Wniosek 3. Załóżmy, że dla ciągów (a_n) oraz (b_n) zachodzi nierówność

$$a_n \leq b_n \quad \text{dla } n \in \mathbb{N}. \quad (7)$$

(i) Jeśli ciągi (a_n) , (b_n) są zbieżne (do skończonej granicy), to

$$\lim_{n \rightarrow \infty} a_n \leq \lim_{n \rightarrow \infty} b_n.$$

(ii) Jeśli $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = +\infty$, to ciąg (b_n) jest rozbieżny do $+\infty$, tzn.
 $\lim_{n \rightarrow \infty} b_n = +\infty$.

Uwaga 14. We Wniosku 3 wystarczy założyć, że nierówność (7) zachodzi dla $n > N$ z pewnym $N \in \mathbb{N}$.

Dowód Wniosku 3.

(i) Niech $c_n = b_n - a_n$. Z założenia wynika, że $c_n \geq 0$. Wówczas, wykorzystując Twierdzenie 2 (ii) oraz Lemat 9 dostaniemy

$$\lim_{n \rightarrow \infty} b_n - \lim_{n \rightarrow \infty} a_n = \lim_{n \rightarrow \infty} (b_n - a_n) = \lim_{n \rightarrow \infty} c_n \geq 0,$$

czyli $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n \leq \lim_{n \rightarrow \infty} b_n$.

(ii) Ponieważ $a_n \rightarrow +\infty$, więc dla dowolnie ustalonego $M \in \mathbb{R}$, wykorzystując zakładaną nierówność otrzymamy

$$M < a_n \leq b_n \quad \text{dla } n \in \mathbb{N}, n > N,$$

z pewnym $N \in \mathbb{N}$. Zatem $b_n \rightarrow +\infty$. □

Na początku następnego:

Udowodnimy teraz twierdzenie, które pozwala obliczać granice ciągów w oparciu o pewne oszacowania.

Twierdzenie 4 (twierdzenie o trzech ciągach). Załóżmy, że ciągi (a_n) , (b_n) oraz (c_n) spełniają nierówność

$$a_n \leq b_n \leq c_n \quad \text{dla } n \in \mathbb{N}. \quad (8)$$

Jeśli ciągi (a_n) oraz (c_n) są zbieżne (do skończonych granic) oraz $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = \lim_{n \rightarrow \infty} c_n$, to ciąg (b_n) jest zbieżny i zachodzi równość

$$\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = \lim_{n \rightarrow \infty} b_n = \lim_{n \rightarrow \infty} c_n.$$



Uwaga 15. W Twierdzeniu 4, podobnie jak we Wniosku 3, wystarczy założyć, że nierówność (8) zachodzi dla $n > N$ z pewnym $N \in \mathbb{N}$.

Dowód Twierdzenia 4. Ustalmy dowolnie $\varepsilon > 0$. Ponieważ $a_n \rightarrow g \leftarrow c_n$, więc istnieją takie $N \in \mathbb{N}$, że

$$|a_n - g| < \varepsilon \text{ oraz } |c_n - g| < \varepsilon \quad \text{dla } n \in \mathbb{N}, n > N.$$

Stąd $a_n - g > -\varepsilon$ oraz $c_n - g < \varepsilon$. Wykorzystując nierówność (8) otrzymamy wtedy

$$-\varepsilon < a_n - g \leq b_n - g \leq c_n - g < \varepsilon.$$

Zatem $|c_n - g| < \varepsilon$ dla $n > N$, więc $b_n \rightarrow g$. □

Na początku następnego:
Jak prosty wniosek z Twierdzenia 4 otrzymamy:

Wniosek 4. *Jeśli (a_n) jest taki ciągiem, że $\lim_{n \rightarrow \infty} |a_n| = 0$, to $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = 0$.*

Dowód. Zauważmy, że

$$-|a_n| \leq a_n \leq |a_n| \quad \text{dla każdego } n \in \mathbb{N}.$$

Ponieważ zaś $\lim_{n \rightarrow \infty} (-|a_n|) = 0 = \lim_{n \rightarrow \infty} |a_n|$, więc z Twierdzenia 4 wynika natychmiast $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = 0$. □

Na początku następnego:
Pokażemy teraz przykłady zastosowań Twierdzenia 4 i Wniosku 4.

Przykład 9. Obliczyć granicę $\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{n-1}{2n^2+3} \cos\left(\frac{n^2+1}{n+4}\right)$.





Rozwiązanie. Funkcja \cos jest funkcją ograniczoną. Zatem

$$\left| \cos \left(\frac{n^2+1}{n+4} \right) \right| \leq 1 \quad \text{dla każdego } n \in \mathbb{N}.$$

Ponadto

$$0 \leq \left| \frac{n-1}{2n^2+3} \cos \left(\frac{n^2+1}{n+4} \right) \right| \leq \frac{n-1}{2n^2+3} \quad \text{dla } n \in \mathbb{N}.$$

Ponieważ $0 \rightarrow 0$ oraz

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{n-1}{2n^2+3} = \lim_{n \rightarrow \infty} \frac{n \left(1 - \frac{1}{n} \right)}{n^2 \left(2 + \frac{3}{n^2} \right)} = \lim_{n \rightarrow \infty} \frac{1}{n} \cdot \frac{1 - \frac{1}{n}}{2 + \frac{3}{n^2}} = 0 \cdot \frac{1-0}{2+0} = 0,$$

więc z Twierdzenia 4 otrzymamy $\lim_{n \rightarrow \infty} \left| \frac{n-1}{2n^2+3} \cos \left(\frac{n^2+1}{n+4} \right) \right| = 0$. Wówczas z Wniosku 3 wynika $\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{n-1}{2n^2+3} \cos \left(\frac{n^2+1}{n+4} \right) = 0$.

Na początku następnego:
Przed analizą drugiego przykładu zacytujemy bez dowodu następującą lemat.

Lemat 10.

(i) Niech a będzie dodatnią liczbą rzeczywistą. Wówczas

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \sqrt[n]{a} = 1.$$

(ii)

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \sqrt[n]{n} = 1.$$

Przykład 10. Obliczyć granicę $\lim_{n \rightarrow \infty} \sqrt[n]{2^n + 3^n + 5^n}$.

Rozwiązanie. Zauważmy, że

$$5^n \leq 2^n + 3^n + 5^n \leq 5^n + 5^n + 5^n = 3 \cdot 5^n \quad \text{dla } n \in \mathbb{N}.$$

Stąd

$$5 = \sqrt[n]{2^n} \leq \sqrt[n]{2^n + 3^n + 5^n} \leq \sqrt[n]{3 \cdot 5^n} = 5 \sqrt[n]{3} \quad \text{dla } n \in \mathbb{N}.$$

Ponieważ $5 \rightarrow 5$ oraz

$$\lim_{n \rightarrow \infty} 5 \sqrt[n]{3} = 5 \cdot \lim_{n \rightarrow \infty} \sqrt[n]{3} = 5 \cdot 1 = 5,$$

więc z Twierdzenia 4 otrzymamy $\lim_{n \rightarrow \infty} \sqrt[n]{2^n + 3^n + 5^n} = 5$.

Na początku następnego:
Proponujemy jeszcze, wykorzystując twierdzenie o trzech ciągach,
obliczyć następujące granice.



Zadanie 6. Obliczyć granice:

a) $\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{3n-2}{n^2+1} \sin(4n-2),$

b) $\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{1+2+\dots+n}{n^3+3} \cos(n!),$

c) $\lim_{n \rightarrow \infty} \sqrt[n]{2 \cdot 3^n + 7 \cdot 6^n},$

d) $\lim_{n \rightarrow \infty} \sqrt[n]{4 \cdot 5^n - 2 \cdot 3^n},$

e) $\lim_{n \rightarrow \infty} \sqrt[n]{\frac{(-1)^n}{n} + 3n},$

Na końcu poprzedniego:

Jeśli nie wiesz, jak rozwiązać te zadania, proponujemy rozważyć następujące oszacowania:



Wskazówki.

$$\text{a) } 0 \leq \left| \frac{3n-2}{n^2+1} \sin(4n-2) \right| \leq \frac{3n-2}{n^2+1},$$

$$\text{b) } 0 \leq \left| \frac{1+2+\dots+n}{n^3+3} \cos(n!) \right| \leq \frac{1+2+\dots+n}{n^3+3},$$

$$\text{c) } 0 \leq 2 \cdot 3^n \leq 2 \cdot 6^n,$$

$$\text{d) } 0 \leq 2 \cdot 3^n \leq 2 \cdot 5^n, \text{ więc}$$

$$2 \cdot 5^n = 4 \cdot 5^n - 2 \cdot 5^n \leq 4 \cdot 5^n - 2 \cdot 3^n \leq 4 \cdot 5^n,$$

$$\text{e) } -n \leq \frac{(-1)^n}{n} \leq n, \text{ więc}$$

$$2n = -n + 3n \leq \frac{(-1)^n}{n} + 3n \leq 4n.$$

Na początku następnego:
Podamy teraz odpowiedzi do tego zadania.



Odp.

- a) 0,
- b) 0,
- c) 6,
- d) 5,
- e) 1.

Na początku następnego:

Zbadamy na koniec pewne ciągi mające zastosowanie w praktyce. Pierwszym z analizowanych ciągów będzie ciąg geometryczny o ilorazie q . W tym dowodzie granicy ciągu geometrycznego wykorzystamy nierówność Bernoulli'ego, której prosty dowód indukcyjny pozostawimy jako ćwiczenie.

Lemat 11 (nierówność Bernulli'ego). *Dla dowolnej liczby rzeczywistej $c \geq -1$ oraz dla każdej liczby naturalnej n zachodzi nierówność*

$$(1 + c)^n \geq 1 + nc.$$

Twierdzenie 5. *Niech q będzie liczbą rzeczywistą.*

(i) *Jeśli $q > 1$, to $\lim_{n \rightarrow \infty} q^n = +\infty$.*

(ii) *Jeśli $q = 1$, to $\lim_{n \rightarrow \infty} q^n = 1$.*

(iii) *Jeśli $|q| < 1$, to $\lim_{n \rightarrow \infty} q^n = 0$.*

(iv) *Jeśli $q \leq -1$, to ciąg $(q^n)_{n \in \mathbb{N}}$ jest rozbieżny (tzn. nie jest zbieżny do żadnej liczby rzeczywistej i nie jest rozbieżny ani do $+\infty$ ani do $-\infty$).*

Dowód (i). Niech $c = q - 1$. Wtedy $c > 0$ oraz $nc \rightarrow +\infty$. Ponadto, z Lematu 11 wynika

$$q^n = (1 + c)^n \geq 1 + nc.$$

Wykorzystując Wniosek 3 (ii) otrzymamy wtedy $q^n \rightarrow +\infty$.

Dowód (ii). Oczywiście $1^n = 1 \longrightarrow 1$.

Dowód (iii). Dla $q = 0$ dowodzona własność jest oczywista. Załóżmy więc, że $q \neq 0$. Wówczas $\frac{1}{|q|} > 1$, więc z udowodnionej własności (i) mamy

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \left| \frac{1}{q} \right|^n = +\infty.$$

Wykorzystując Lemat 8 (iii) otrzymamy wtedy

$$\lim_{n \rightarrow \infty} q^n = \lim_{n \rightarrow \infty} \frac{1}{\left(\frac{1}{q}\right)^n} = 0.$$



Dowód (iv). Przypadek $q = -1$ został rozważony w Przykładzie 3. Zauważmy dalej, że dla $q < -1$ mamy $|q| > 1$, więc $|q|^n \rightarrow +\infty$. Na koniec,

$$q^n = (-1)^n \cdot |q|^n,$$

więc w ciągu $(q^n)_{n \in \mathbb{N}}$ występują na przemian, wyrazy dowolnie duże i wyrazy dowolnie małe. Oznacza to, że ciąg $(q^n)_{n \in \mathbb{N}}$ nie może być zbieżny do żadnej liczby rzeczywistej i nie może być rozbieżny ani do $+\infty$ ani do $-\infty$. □

Na początku następnego:

Zbadamy na koniec przypadek ciągu niezmiernie ważnego z punktu widzenia ekonomii. W tym celu rozważymy problem częstości kapitalizacji przy lokacie bankowej.



Projekt współfinansowany przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

Problem 6. Dla uproszczenia przyjmiemy (chodzi o istotę problemu, a nie o sam wynik, który uogólnimy), że inwestujemy kwotę $K = 1$ na okres $N = 1$ roku przy oprocentowaniu rocznym (nie-realne!) $r = 100\%$. Stąd końcowa wartość inwestycji jest równa

$$FV = 1 \cdot (1 + 100\%) = 1 \cdot (1 + 1) = 2.$$

Założmy, że wynegocjujemy w banku (przy niezmiennym oprocentowaniu) kapitalizację półroczną. Da to końcową wartość inwestycji

$$FV = 1 \cdot \left(1 + \frac{100\%}{2}\right)^2 = 1 \cdot \left(1 + \frac{1}{2}\right)^2 = \frac{9}{4} = 2,25.$$

W kapitalizacji kwartalnej otrzymamy


$$FV = 1 \cdot \left(1 + \frac{100\%}{4}\right)^4 = 1 \cdot \left(1 + \frac{1}{4}\right)^4 = \frac{625}{256} \approx 2,44.$$

Czy można wynegocjować tak częstą kapitalizację (np. dzienną lub co sekundę!), aby końcowa wartość inwestycji wyniosła 100?

Projekt realizowany przez Uniwersytet Rzeszowski w partnerstwie z Uniwersytetem Jagiellońskim oraz PWSZ w Chełmie

Rozwiązanie. Odpowiedź na tak postawione pytanie sprowadza się do zbadania zachowania ciągu

$$a_n = \left(1 + \frac{1}{n}\right)^n \quad \text{dla } n \in \mathbb{N}.$$

Spróbuj przeanalizować zachowanie ciągu (a_n) wykonując obliczenia na kalkulatorze, lub wykorzystaj przygotowany w tym celu plik w arkuszu programu *MS Excel* .

kapitalizacja miesięczna -

n	a _n
12	2,61303529

kapitalizacja dzienna -

n	a _n
365	2,71456748

kapitalizacja godzinna -

n	a _n
8760	2,71812669

kapitalizacja sekundowa -

n	a _n
31536000	2,71828178



Uwaga 16. Dowodzi się, że każdy ciąg rosnący i ograniczony z góry jest zbieżny. O ciągu $\left(1 + \frac{1}{n}\right)^n$ można pokazać (co wcale nie jest łatwe!), że spełnia wspomniane własności. Można więc sformułować następujące twierdzenie.

Twierdzenie 6. Ciąg

$$a_n = \left(1 + \frac{1}{n}\right)^n \quad \text{dla } n \in \mathbb{N},$$

ma skończoną granicę, którą oznacza się symbolem e , tzn.

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \left(1 + \frac{1}{n}\right)^n = e.$$

Uwaga 17. O liczbie e (oznaczonej tak po raz pierwszy przez niemieckiego matematyka Leonarda Eulera) udowodniono, że nie jest liczbą wymierną. Pokazuje się (co jest o wiele trudniejsze), że nie jest też ona liczbą algebraiczną, tj. liczba e nie jest pierwiastkiem żadnego wielomianu o współczynnikach całkowitych. Aby numerycznie wyznaczyć przybliżoną wartość liczby e wykazano, że

$$e = 1 + \frac{1}{1!} + \frac{1}{2!} + \dots + \frac{1}{n!} + \dots = \lim_{n \rightarrow \infty} \left(1 + \frac{1}{1!} + \frac{1}{2!} + \dots + \frac{1}{n!} \right).$$

Stosując powyższą równość można wyznaczyć liczbę e z dowolną żadaną dokładnością. Dla przykładu

$$e \approx 2,71828\ 18284\ 59045.$$

Odp (Problem 6). Jeśli wynegocjowalibyśmy kapitalizację nieskończoną, to inwestując kwotę $K = 1$ na okres $N = 1$ roku przy oprocentowaniu $r = 100\%$, końcowa wartość inwestycji nie przekroczy $2,72$.

Na początku następnego:
Obliczymy teraz granicę następującego ciągu.

Przykład 11. Obliczyć granicę $\lim_{n \rightarrow \infty} \left(1 - \frac{1}{n}\right)^n$.





Rozwiązanie. Zauważmy, że

$$\begin{aligned}\left(1 - \frac{1}{n}\right)^n &= \left(\frac{n-1}{n}\right)^n = \left(\frac{1}{\frac{n}{n-1}}\right)^n = \left(\frac{1}{1 + \frac{1}{n-1}}\right)^n \\ &= \left(\frac{1}{1 + \frac{1}{n-1}}\right)^{n-1} \cdot \frac{1}{1 + \frac{1}{n-1}} = \frac{1}{\left(1 + \frac{1}{n-1}\right)^{n-1}} \cdot \frac{1}{1 + \frac{1}{n-1}}.\end{aligned}$$

Dalej mamy

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \left(1 + \frac{1}{n-1}\right)^{n-1} = \lim_{n \rightarrow \infty} \left(1 + \frac{1}{n}\right)^n = e.$$

Ponadto, $\frac{1}{n-1} \rightarrow 0$, więc $\frac{1}{1 + \frac{1}{n-1}} \rightarrow \frac{1}{1+0} = 1$. Stąd

$$\begin{aligned}\lim_{n \rightarrow \infty} \left(1 - \frac{1}{n}\right)^n &= \lim_{n \rightarrow \infty} \frac{1}{\left(1 + \frac{1}{n-1}\right)^{n-1}} \cdot \lim_{n \rightarrow \infty} \frac{1}{1 + \frac{1}{n-1}} \\ &= \frac{1}{\lim_{n \rightarrow \infty} \left(1 + \frac{1}{n-1}\right)^{n-1}} \cdot \lim_{n \rightarrow \infty} \frac{1}{1 + \frac{1}{n-1}} = \frac{1}{e} \cdot 1 = \frac{1}{e}.\end{aligned}$$

Na początku następnego:
W dalszej kolejności przytoczymy bez dowodu twierdzenie ogólniejsze od Twierdzenia 6.



Twierdzenie 7.

(i) Niech (a_n) będzie takim rosnącym ciągiem o wyrazach dodatnich, że $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = +\infty$. Wówczas

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \left(1 + \frac{1}{a_n}\right)^{a_n} = e.$$

(ii) Niech (a_n) będzie takim malejącym ciągiem o wyrazach dodatnich, że $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = 0$. Wówczas

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \left(1 + a_n\right)^{\frac{1}{a_n}} = e.$$

Na początku następnego:
Rozwiążemy na koniec następujący problem z dziedziny ekonomii.

Problem 7. Powróćmy do analizowanego już wcześniej Problemu 6. Załóżmy, że inwestujemy teraz pewną kwotę K_0 na okres $N = 1$ roku przy rocznej stopie procentowej r . Jaka będzie końcowa wartość inwestycji przy założeniu "nieskończenie częstej" kapitalizacji?

Uwaga 18. Kapitalizację, o której mowa w Problemie 7 nazywamy **kapitalizacją ciągłą**.

Rozwiązanie. Analizując powtórnie Problem 6 można zauważyć, że rozwiązanie Problemu 7 sprowadza się do obliczenia granicy $\lim_{n \rightarrow \infty} \left(K_0 \cdot \left(1 + \frac{r}{n} \right)^n \right)$. Można łatwo sprawdzić, że ciąg $\left(\frac{r}{n} \right)_{n \in \mathbb{N}}$ jest dla $r > 0$ ciągiem rosnącym, $\frac{r}{n} \rightarrow +\infty$ oraz $\left(1 + \frac{r}{n} \right)^{\frac{n}{r}} \rightarrow e$.
Zatem

$$\begin{aligned} \lim_{n \rightarrow \infty} \left(K_0 \cdot \left(1 + \frac{r}{n} \right)^n \right) &= K_0 \cdot \lim_{n \rightarrow \infty} \left(1 + \frac{r}{n} \right)^{\frac{n}{r} \cdot r} \\ &= K_0 \cdot \lim_{n \rightarrow \infty} \left[\left(1 + \frac{r}{n} \right)^{\frac{n}{r}} \right]^r = K_0 \cdot e^r, \end{aligned}$$

gdyż na mocy Twierdzenia 7 (i) mamy $\lim_{n \rightarrow \infty} \left(1 + \frac{r}{n} \right)^{\frac{n}{r}} = e$.

Odp (Problem 7). Inwestując kwotę K_0 na okres $N = 1$ roku przy rocznej stopie procentowej $r = 100\%$, końcowa wartość inwestycji przy kapitalizacji ciągłej wyniesie $K_0 e^r$.

Na początku następnego:

Na koniec proponujemy sprawdzenie swoich wiadomości w prostym teście.



Pytanie 1. Zbiór rozwiązań nierówności $|x + 2| < \frac{1}{3}$ jest przedziałem

(a) $\left[-\frac{7}{3}, -\frac{5}{3}\right]$,

(b) $\left(-\frac{7}{3}, -\frac{5}{3}\right)$

(c) $\left[\frac{5}{3}, \frac{7}{3}\right]$,

(d) $\left(\frac{5}{3}, -\frac{7}{3}\right)$.

Pytanie 2. Zbiór wszystkich liczb rzeczywistych, których odległość od liczby -1 jest mniejsza niż $\frac{2}{5}$ można opisać nierównością

(a) $|x - 1| < \frac{2}{5},$

(b) $|x - 1| \leq \frac{2}{5},$

(c) $|x + 1| \leq \frac{2}{5},$

(d) $|x + 1| < \frac{2}{5}.$

Pytanie 3. Liczba g jest granicą ciągu (a_n) jeśli

- (a) dowolnie blisko g leżą wszystkie wyrazy ciągu (a_n) ,
- (b) blisko g leżą prawie wszystkie wyrazy ciągu (a_n) ,
- (c) dowolnie blisko g leżą prawie wszystkie wyrazy ciągu (a_n) ,
- (d) dowolnie blisko g leży nieskończenie wiele wyrazów ciągu (a_n) .



Pytanie 4. Ciąg $(-1)^{n^2-1}$ jest

- (a) zbieżny do 1,
- (b) zbieżny do -1 ,
- (c) rozbieżny do $-\infty$ (ma granicę $-\infty$),
- (d) rozbieżny.

Pytanie 5. Spośród operacji w rozszerzonym zbiorze liczb rzeczywistych $\overline{\mathbb{R}}$ nieoznaczona jest

(a) $(+\infty) - (+\infty)$,

(b) $(+\infty) - (-\infty)$,

(c) $(-\infty) + (-\infty)$,

(d) $(+\infty) + (+\infty)$.



Pytanie 6. Spośród operacji w rozszerzonym zbiorze liczb rzeczywistych $\overline{\mathbb{R}}$ nieoznaczona jest

(a) $(+\infty) \cdot 0$,

(b) $(+\infty) \cdot a$, $a \neq 0$,

(c) $(+\infty) \cdot (+\infty)$,

(d) $(+\infty) \cdot (-\infty)$.

Pytanie 7. Ciąg $(\sqrt[n]{n})_{n \in \mathbb{N}}$ jest

- (a) zbieżny do 1,
- (b) zbieżny do 0,
- (c) rozbieżny do $+\infty$ (ma granicę $+\infty$),
- (d) rozbieżny.



Pytanie 8. Ciąg $(n^p)_{n \in \mathbb{N}}$ jest

- (a) zbieżny do 1 dla $p \in \mathbb{N}$,
- (b) rozbieżny do $+\infty$ dla $p \in \mathbb{Z}$, $p < 0$,
- (c) zbieżny do 0 dla $p \in \mathbb{Z}$, $p < 0$,
- (d) zbieżny do 0 dla $p \in \mathbb{N}$.

Pytanie 9. Ciąg $(1 + \frac{2}{n})^n$ ma granicę

- (a) e ,
- (b) e^2 ,
- (c) $2e$,
- (d) \sqrt{e} .

Pytanie 10. ciąg $\left(\sqrt[n]{\left(\frac{1}{2}\right)^n + \left(\frac{1}{3}\right)^n}\right)_{n \in \mathbb{N}}$ jest zbieżny do

(a) 1,

(b) $\frac{1}{3}$,

(c) $\frac{1}{2}$,

(d) 0.

Klucz odpowiedzi:

1(b), 2(d), 3(c), 4(d), 5(b), 6(a), 7(a), 8(c), 9(b), 10(c).